

České vydání

Informace a oznámení

Ročník 60

18. prosince 2017

Obsah

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2017/C 437/01 Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v *Úředním věstníku Evropské unie* 1

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2017/C 437/02 Věc C-389/15: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 25. října 2017 – Evropská komise v. Rada Evropské unie „Žaloba na neplatnost — Rozhodnutí Rady o zmocnění k zahájení jednání o revidované Lisabonské dohodě o označeních původu a zeměpisných označeníh — Článek 3 odst. 1 SFEU — Výlučná pravomoc Unie — Společná obchodní politika — Článek 207 odst. 1 SFEU — Obchodní aspekty duševního vlastnictví“ 2

2017/C 437/03 Věc C-467/15 P: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 25. října 2017 – Evropská komise v. Italská republika „Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Podpora poskytnutá Italskou republikou producentům mléka — Režim podpor spojený s vrácením dávky z mléka — Podmíněné rozhodnutí — Rozhodnutí přijaté Radou Evropské unie na základě čl. 108 odst. 2 třetího pododstavce SFEU — Nařízení (ES) č. 659/1999 — Článek 1 písm. b) a c) — Existující podpora — Nová podpora — Pojmy — Změna existující podpory porušením podmínky zajišťující slučitelnost podpory s vnitřním trhem“ 3

2017/C 437/04 Spojené věci C-593/15 P a C-594/15 P: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 25. října 2017 – Slovenská republika v. Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Vlastní zdroje Evropské unie — Rozhodnutí 2007/436/ES — Finanční odpovědnost členských států — Ztráta na určitém dovozním clu — Povinnost zaplatit Evropské komisi částku odpovídající výši ztráty — Žaloba na neplatnost — Přípustnost — Dopis Evropské komise — Pojem „napadnutelný akt““ 3

2017/C 437/05	Věc C-599/15 P: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 25. října 2017 – Rumunsko v. Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Vlastní zdroje Evropské unie — Rozhodnutí 2007/436/ES — Finanční odpovědnost členských států — Ztráta na některých dovozních clech — Povinnost uhradit Evropské komisi částku odpovídající ztrátě — Žaloba na neplatnost — Přípustnost — Dopis Evropské komise — Pojem „napadnutelný akt““	4
2017/C 437/06	Věc C-650/15 P: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 25. října 2017 – Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS v. Evropská agentura pro chemické látky, Nizozemské království, Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Nařízení (ES) č. 1907/2006 (REACH) — Článek 57 — Látky vzbuzující mimořádné obavy — Identifikace — Článek 2 odst. 8 písm. b) — Výjimka — Článek 3 bod 15 — Pojem „meziprodukt“ — Akrylamid“	5
2017/C 437/07	Věc C-687/15: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 25. října 2017 – Evropská komise v. Rada Evropské unie „Žaloba na neplatnost — Závěry Rady Evropské unie o Světové radiokomunikační konferenci Mezinárodní telekomunikační unie v roce 2015 — Článek 218 odst. 9 SFEU — Odchylna od stanovené právní formy — Neuvedení právního základu“	5
2017/C 437/08	Věc C-39/16: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 26. října 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen – Belgie) – Argenta Spaarbank NV v. Belgische Staat „Řízení o předběžné otázce — Korporační daně — Směrnice 90/435/EHS — Článek 1 odst. 2 a čl. 4 odst. 2 — Materské společnosti a dceřiné společnosti z různých členských států — Společný daňový režim — Odpočitatelnost zdanitelného zisku materské společnosti — Vnitrostátní ustanovení, jejichž předmětem je zrušení dvojího zdanění zisků rozdělovaných dceřinými společnostmi — Nezohlednění souvislosti mezi úroky ze zápůjčky a financováním podílu, z něhož plynou dividendy“	6
2017/C 437/09	Věc C-90/16: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 26. října 2017 [žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) – Spojené království] – The English Bridge Union Limited v. Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs „Řízení o předběžné otázce — Daně — Daň z přidané hodnoty (DPH) — Směrnice 2006/112/ES — Osvobození poskytnutí služeb, které úzce souvisejí s provozováním sportu, od daně — Pojem ‚sport‘ — Činnost vyznačující se tělesným aspektem — Hra sportovní bridž“	7
2017/C 437/10	Věc C-106/16: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 25. října 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sąd Najwyższy – Polsko) – řízení zahájené na návrh POLBUD – WYKONAWSTWO sp. z o.o., v likvidaci „Řízení o předběžné otázce — Svoboda usazování — Přeshraniční přeměna společnosti — Přemístění statutárního sídla bez přemístění skutečného sídla — Odmítnutí výmazu z obchodního rejstříku — Vnitrostátní právní úprava podmiňující výmaz z obchodního rejstříku zrušením společnosti po provedení likvidace — Oblast působnosti svobody usazování — Omezení svobody usazování — Ochrana zájmů věřitelů, menšinových společníků a zaměstnanců — Boj proti zneužívajícím praktikám“	7
2017/C 437/11	Věc C-195/16: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. října 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Amtsgericht Kehl – Německo) – trestní řízení proti I „Řízení o předběžné otázce — Doprava — Řidičské průkazy — Směrnice 2006/126/ES — Článek 2 odst. 1 — Vzájemné uznávání řidičských průkazů — Pojem ‚řidičský průkaz‘ — Osvědčení o zkoušce za účelem získání řidičského průkazu (dále jen ‚CEPC‘) opravňující svého držitele k řízení na území členského státu, který jej vydal, do doby, než je vydán finální řidičský průkaz — Situace, kdy držitel CEPC řídí vozidlo v jiném členském státě — Povinnost uznávání CEPC — Sankce uložené držiteli CEPC za řízení vozidla mimo území členského státu, který uvedený CEPC vydal — Přiměřenost“	8
2017/C 437/12	Věc C-201/16: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 25. října 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgerichtshof – Rakousko) – Majid Shiri, také známý jako Madzhdhi Shiri „Řízení o předběžné otázce — Nařízení (EU) č. 604/2013 — Určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané v jednom z členských států státním příslušníkem třetí země — Článek 27 — Opravný prostředek — Rozsah soudního přezkumu — Článek 29 — Lhůta pro přemístění — Nepřemístění ve stanovené lhůtě — Povinnosti příslušného členského státu — Přenesení příslušnosti — Požadavek na rozhodnutí příslušného členského státu“	9

2017/C 437/13	Věc C-347/16: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 26. října 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Administrativen sad Sofia-grad – Bulharsko) – Bulgarska energijna borsa AD (BEB) v. Komisia za energijno i vodno regulirane (KEVR) „Řízení o předběžné otázce — Články 101 a 102 SFEU — Směrnice 2009/72/ES — Články 9, 10, 13 a 14 — Nařízení (ES) č. 714/2009 — Článek 3 — Nařízení (EU) č. 1227/2011 — Článek 2 bod 3 — Nařízení (EU) 2015/1222 — Článek 1 odst. 3 — Certifikace a určení nezávislého provozovatele přenosové soustavy — Omezení počtu držitelů licence k přenosu elektřiny v tuzemsku“	10
2017/C 437/14	Věc C-407/16: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 26. října 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Augstākā tiesa – Lotyšsko) – „Aqua Pro“ SIA v. Valsts ieņēmumu dienests „Řízení o předběžné otázce — Celní unie — Celní kodex Společenství — Článek 220 odst. 1 a odst. 2 písm. b) — Dodatečné vybrání dovozního nebo vývozního cla — Pojem ‚zaúčtování dovozního cla‘ — Rozhodnutí příslušného celního orgánu — Lhůta k podání žádosti o vrácení nebo prominutí cla — Povinnost předat věc Evropské komisi — Důkazní materiál v případě opravného prostředku proti rozhodnutí příslušného orgánu členského státu dovozu“	11
2017/C 437/15	Spojené věci C-454/16 P až C-456/16 P a C-458/16 P: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 26. října 2017 – Global Steel Wire, SA (C-454/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-455/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-456/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-458/16 P) v. Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Nařízení (ES) č. 1/2003 — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Evropský trh předepjaté oceli — Porušení článku 101 SFEU — Pokuty — Pokyny pro výpočet pokut z roku 2006 — Bod 35 — Schopnost zaplatit pokutu — Nová žádost o snížení pokuty z důvodu neschopnosti zaplatit pokutu — Zamítající dopis — Žaloba proti tomuto dopisu — Přípustnost“	13
2017/C 437/16	Spojené věci C-457/16 P a C-459/16 P až C-461/16 P: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 26. října 2017 – Global Steel Wire, SA (C-457/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-459/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-460/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-461/16 P) v. Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Nařízení (ES) č. 1/2003 — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Evropský trh předepjaté oceli — Porušení článku 101 SFEU — Přičitatelnost protiprávního jednání dceřiných společností jejich mateřské společnosti — Pojem ‚podnik‘ — Nepřímé důkazy existence hospodářské jednotky — Domněnka skutečného výkonu rozhodujícího vlivu — Nástupnictví podniků — Výše pokuty — Platební schopnost — Podmínky — Respekt práv na obhajobu“	13
2017/C 437/17	Věc C-534/16: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 26. října 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Najvyššii súd Slovenskej republiky – Slovensko) – Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky v. BB construct s. r. o. „Řízení o předběžné otázce — Daň z přidané hodnoty (DPH) — Směrnice 2006/112/ES — Registrace osob povinných k dani k DPH — Vnitrostátní právní předpisy ukládající složení jistoty — Boj proti podvodům — Listina základních práv Evropské unie — Svoboda podnikání — Zásada zákazu diskriminace — Zásada ne bis in idem — Zásada zákazu zpětné účinnosti“	14
2017/C 437/18	Věc C-505/17 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 18. srpna 2017 Groupe Léa Nature proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 8. června 2017 ve věci T-341/13, Groupe Léa Nature v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)	15
2017/C 437/19	Věc C-548/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 21. září 2017 – Finanzamt Goslar v. baumgarten sports & more GmbH	16
2017/C 437/20	Věc C-552/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 21. září 2017 – Alpenchalets Resorts GmbH v. Finanzamt München Abteilung Körperschaften	16
2017/C 437/21	Věc C-558/17 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 22. září 2017 OZ proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 13. července 2017 ve věci T-607/16, OZ v. Evropská investiční banka	17
2017/C 437/22	Věc C-562/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Audiencia Nacional (Španělsko) dne 25. září 2017 – Nestrade S.A. v. Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT) a Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)	19
2017/C 437/23	Věc C-575/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 28. září 2017 – Sofina SA, Rebelco SA, Sidro SA v. Ministre de l'Action et des Comptes Publics	19

2017/C 437/24	Věc C-590/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Francie) dne 12. října 2017 – Henri Pouvin, Marie Dijoux, manželka H. Pouvina v. Electricité de France (EDF) . . .	20
2017/C 437/25	Věc C-595/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Francie) dne 16. října 2017 – Apple Sales International, Apple Inc. a Apple retail France EURL v. MJA, jako zmocněný likvidátor společnosti eBizcuss.com (eBizcuss)	21
2017/C 437/26	Věc C-596/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 16. října 2017 – Japan Tobacco International SA, Japan Tobacco International France SAS v. Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics, Ministre des Solidarités et de la Santé	22
2017/C 437/27	Věc C-600/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Giudice di pace di Roma (Itálie) dne 16. října 2017 – Pina Cipollone v. Ministero della Giustizia	22
2017/C 437/28	Věc C-602/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná tribunal de première instance de Liège (Belgie) dne 19. října 2017 – Benoît Sauvage, Kristel Lejeune v. Belgický stát	23
2017/C 437/29	Věc C-603/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supreme Court of the United Kingdom dne 20. října 2017 – Peter Bosworth, Colin Hurley v. Arcadia Petroleum Limited a další	24

Tribunál

2017/C 437/30	Věc T-627/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. listopadu 2017 – Frame v. EUIPO – Bianca Moden (BIANCALUNA) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie BIANCALUNA — Starší obrazová národní ochranná známka bianca — Hospodárnost řízení — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny — Totožnost výrobků — Podobnost označení — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“	26
2017/C 437/31	Věc T-628/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. listopadu 2017 – Frame v. EUIPO – Bianca-Moden (Biancaluna) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie Biancaluna – Rejet — Starší národní obrazová ochranná známka bianca — Relativní důvod pro zamítnutí zápis — Neexistence nebezpečí záměny — Totožnost výrobků — Podobnost označení — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“	26
2017/C 437/32	Věc T-42/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 8. listopadu 2017 – De Nicola v. Rada a Soudní dvůr Evropské unie „Mimosmluvní odpovědnost — Veřejná služba — Zaměstnanci EIB — Pokyny týkající se laserové terapie — Článek 47 Listiny základních práv — Přiměřená lhůta — Nedodržení pravidel spravedlivého procesu — Majetková újma — Nehmotná újma — Návrhová žádání předložená žalobcem v rámci věci projednávané Soudem pro veřejnou službu — Částečné vrácení věci zpět Tribunálu“	27
2017/C 437/33	Věc T-99/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 8. listopadu 2017 – De Nicola v. Soudní dvůr Evropské unie „Mimosmluvní odpovědnost — Veřejná služba — Zaměstnanci EIB — Psychické obtěžování — Nedodržení pravidel spravedlivého procesu — Článek 47 Listiny základních práv — Přiměřená lhůta — Návrhy na náhradu škody předložené v rámci žaloby projednávané před Soudem pro veřejnou službu — Částečné vrácení věci Soudu“	28

2017/C 437/34	Věc T-144/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. listopadu 2017 – Mundipharma v. EUIPO – Multipharma (MULTIPHARMA) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie MULTIPHARMA — Starší slovní ochranná známka Evropské unie MUNDIPHARMA — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“	29
2017/C 437/35	Věc T-754/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 8. listopadu 2017 – Oakley v. EUIPO – Xuebo Ye (Vyobrazení siluety ve tvaru přerušované elipsy) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie zobrazující siluetu ve tvaru přerušované elipsy — Starší obrazová ochranná známka Evropské unie představující elipsu — Relativní důvody zamítnutí — Článek 8 odst. 1 písm. b) a odst. 5 nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní článek 8 odst. 1 písm. b) a odst. 5 nařízení (EU) 2017/1001]“	29
2017/C 437/36	Věc T-776/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 8. listopadu 2017 – Isocell v. EUIPO – iCell (iCell.) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie iCell. — Starší slovní ochranná známka Evropské unie Isocell, starší mezinárodní slovní ochranná známka Isocell a starší mezinárodní a národní slovní ochranná známka ISOCELL — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny — Článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“	30
2017/C 437/37	Věc T-777/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 8. listopadu 2017 – Isocell v. EUIPO – iCell (iCell. Insulation Technology Made in Sweden) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie iCell. Insulation Technology Made in Sweden — Starší slovní ochranná známka Evropské unie Isocell, starší mezinárodní slovní ochranná známka Isocell a starší mezinárodní a národní slovní ochranné známky ISOCELL — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“	31
2017/C 437/38	Věc T-80/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 8. listopadu 2017 – Steiniger v. EUIPO – ista Deutschland (IST) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie IST — Starší obrazová ochranná známka Evropské unie ISTA — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Relevantní veřejnost — Podobnost výrobků nebo služeb — Podobnost označení — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“	31
2017/C 437/39	Věc T-623/17: Žaloba podaná dne 11. září 2017 – Previsión Sanitaria Nacional, PSN, Mutua de Seguros y Reaseguros a Prima Fija v. SRB	32
2017/C 437/40	Věc T-657/17: Žaloba podaná dne 27. září 2017 – Anabi Blanga v. EUIPO – Polo/Lauren (HPC POLO)	33
2017/C 437/41	Věc T-667/17: Žaloba podaná dne 21. září 2017 – Alkarim for Trade and Industry v. Rada	33
2017/C 437/42	Věc T-698/17: Žaloba podaná dne 11. října 2017 – Man Truck & Bus v. EUIPO – Halla Holdings (MANDO)	35
2017/C 437/43	Věc T-703/17: Žaloba podaná dne 12. října 2017 – Kypr v. EUIPO – Papouis Dairies (Papouis Halloumi)	35
2017/C 437/44	Věc T-708/17: Žaloba podaná dne 12. října 2017 – OPS Újpest v. Komise	36
2017/C 437/45	Věc T-709/17: Žaloba podaná dne 13. října 2017 – M-Sansz v. Komise	37
2017/C 437/46	Věc T-710/17: Žaloba podaná dne 13. října 2017 – Lux-Rehab Non-Profit v. Komise	38

2017/C 437/47	Věc T-712/17: Žaloba podaná dne 9. října 2017 – Ntolas v. EUIPO – General Nutrition Investment (GN Laboratories)	40
2017/C 437/48	Věc T-713/17: Žaloba podaná dne 14. října 2017 – Motex v. Komise	40
2017/C 437/49	Věc T-714/17: Žaloba podaná dne 10. října 2017 – Aeris Invest v. SRB	42
2017/C 437/50	Věc T-97/17: Usnesení Tribunálu ze dne 25. října 2017 – Franmax v. EUIPO – R. Seelig & Hille (herbea)	42

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie*(2017/C 437/01)***Poslední publikace**

Úř. věst. C 424, 11.12.2017.

Dřívější publikace

Úř. věst. C 412, 4.12.2017.

Úř. věst. C 402, 27.11.2017.

Úř. věst. C 392, 20.11.2017.

Úř. věst. C 382, 13.11.2017.

Úř. věst. C 374, 6.11.2017.

Úř. věst. C 369, 30.10.2017.

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 25. října 2017 – Evropská komise v. Rada Evropské unie

(Věc C-389/15) ⁽¹⁾

„Žaloba na neplatnost — Rozhodnutí Rady o zmocnění k zahájení jednání o revidované Lisabonské dohodě o označeních původu a zeměpisných označeních — Článek 3 odst. 1 SFEU — Výlučná pravomoc Unie — Společná obchodní politika — Článek 207 odst. 1 SFEU — Obchodní aspekty duševního vlastnictví“

(2017/C 437/02)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: F. Castillo de la Torre, J. Guillem Carrau, B. Hartmann, A. Lewis a M. Kocjan, zmocněnci)

Vedlejší účastník podporující žalobkyni: Evropský parlament (zástupci: J. Etienne, A. Neergaard a R. Passos, zmocněnci)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: M. Balta a F. Florindo Gijón, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalovanou: Česká republika (zástupci: M. Hedvábná, K. Najmanová, M. Smolek a J. Vláčil, zmocněnci), Spolková republika Německo (zástupci: T. Henze a J. Techert, zmocněnci), Řecká republika (zástupkyně: M. Tassopoulou, zmocněnkyně), Španělské království (zástupce: M. A. Sampol Pucurull, zmocněnec), Francouzská republika (zástupci: G. de Bergues, D. Colas, F. Fize, B. Fodda a D. Segoin, zmocněnci), Italská republika (zástupci: G. Palmieri, zmocněnkyně, ve spolupráci s S. Fiorentinem, avvocato dello Stato), Maďarsko (zástupci: M. Bóra, M. Z. Fehér a G. Koós, zmocněnci), Nizozemské království (zástupkyně: M. Bulterman, M. Gijzen a B. Koopman, zmocněnkyně), Rakouská republika (zástupkyně: C. Pesendorfer, zmocněnkyně), Portugalská republika (zástupci: M. Figueiredo, L. Inez Fernandes a M. L. Duarte, zmocněnci), Slovenská republika (zástupce: M. Kianička, zmocněnec), Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupci: C. Brodie a D. Robertson, zmocněnci)

Výrok

- 1) Rozhodnutí Rady 8512/15 ze dne 7. května 2015 o zmocnění k zahájení jednání o revidované Lisabonské dohodě o označeních původu a zeměpisných označeních, pokud jde o otázky spadající do pravomoci Evropské unie, se zrušuje.
- 2) Účinky rozhodnutí 8512/15 zůstávají zachovány do okamžiku, kdy v přiměřené době nepřesahující šest měsíců od vyhlášení tohoto rozsudku vstoupí v platnost rozhodnutí Rady Evropské unie založené na člancích 207 a 218 SFEU.
- 3) Radě Evropské unie se ukládá náhrada nákladů řízení.

- 4) Česká republika, Spolková republika Německo, Řecká republika, Španělské království, Francouzská republika, Italská republika, Maďarsko, Nizozemské království, Rakouská republika, Portugalská republika, Slovenská republika, Spojené království Velké Británie a Severního Irsku a Evropský parlament ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 311, 21.9.2015.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 25. října 2017 – Evropská komise v. Italská republika

(Věc C-467/15 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Podpora poskytnutá Italskou republikou producentům mléka — Režim podpor spojený s vrácením dávky z mléka — Podmíněné rozhodnutí — Rozhodnutí přijaté Radou Evropské unie na základě čl. 108 odst. 2 třetího pododstavce SFEU — Nařízení (ES) č. 659/1999 — Článek 1 písm. b) a c) — Existující podpora — Nová podpora — Pojmy — Změna existující podpory porušením podmínky zajišťující slučitelnost podpory s vnitřním trhem“

(2017/C 437/03)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: V. Di Bucci a P. Němečková, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Italská republika (zástupci: G. Palmieri, zmocněnkyně, ve spolupráci s S. Fiorentinem a P. Grassem, zmocněnci)

Výrok

- 1) Body 1, 2 a 4 výroku rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 24. června 2015, *Itálie v. Komise* (T-527/13, EU:T:2015:429), se zrušují.
- 2) Žaloba podaná Italskou republikou k Tribunálu Evropské unie ve věci T-527/13 se zamítá.
- 3) Italská republika ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení Evropské komise týkající se jak řízení v prvním stupni, tak i řízení o kasačním opravném prostředku.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 406, 7.12.2015.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 25. října 2017 – Slovenská republika v. Evropská komise

(Spojené věci C-593/15 P a C-594/15 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Vlastní zdroje Evropské unie — Rozhodnutí 2007/436/ES — Finanční odpovědnost členských států — Ztráta na určitém dovozním clu — Povinnost zaplatit Evropské komisi částku odpovídající výši ztráty — Žaloba na neplatnost — Přípustnost — Dopis Evropské komise — Pojem „napadnutelný akt““

(2017/C 437/04)

Jednací jazyk: slovenština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Slovenská republika (zástupce: B. Ricziová, zmocněnkyně)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: A. Caeiros, A. Tokár, G.-D. Balan a Z. Malušková, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující navrhovatelku: Česká republika (zástupci: M. Smolek, J. Vláčil a T. Müller, zmocněnci), Spolková republika Německo (zástupci: T. Henze a K. Stranz, zmocněnci), Rumunsko (zástupci: R.-H. Radu, M. Chicu a A. Wellman, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravné prostředky se zamítají.
- 2) Slovenská republika ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.
- 3) Česká republika, Spolková republika Německo a Rumunsko ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 27, 25.1.2016.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 25. října 2017 – Rumunsko v. Evropská komise

(Věc C-599/15 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Vlastní zdroje Evropské unie — Rozhodnutí 2007/436/ES — Finanční odpovědnost členských států — Ztráta na některých dovozních clech — Povinnost uhradit Evropské komisi částku odpovídající ztrátě — Žaloba na neplatnost — Přípustnost — Dopis Evropské komise — Pojem „napadnutelný akt““

(2017/C 437/05)

Jednací jazyk: rumunština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Rumunsko (zástupci: R.-H. Radu, M. Chicu a A. Wellman, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: G.-D. Balan, A. Caeiros, A. Tokár a Z. Malúšková, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující navrhovatele: Česká republika (zástupci: M. Smolek, J. Vláčil a T. Müller, zmocněnci), Spolková republika Německo (zástupci: T. Henze a K. Stranz, zmocněnci), Slovenská republika (zástupce: B. Ricziová, zmocněnkyně)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Rumunsko ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.
- 3) Česká republika, Spolková republika Německo a Slovenská republika ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 38, 1.2.2016.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 25. října 2017 – Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS v. Evropská agentura pro chemické látky, Nizozemské království, Evropská komise

(Věc C-650/15 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Nařízení (ES) č. 1907/2006 (REACH) — Článek 57 — Látky vzbuzující mimořádné obavy — Identifikace — Článek 2 odst. 8 písm. b) — Výjimka — Článek 3 bod 15 — Pojem „meziprodukt“ — Akrylamid“

(2017/C 437/06)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS (zástupci: E. Mullier a R. Cana, advokáti, D. Abrahams, barrister)

Další účastníci řízení: Evropská agentura pro chemické látky (zástupci: M. Heikkilä a M. W. Broere, zmocněnci, ve spolupráci s J. Stuyckem a S. Raesem, advokáty), Nizozemské království (zástupkyně: M. Bulterman a B. Koopman, zmocněnkyně), Evropská komise (zástupci: K. Talabér-Ritz, E. Manhaeve, K. Mifsud-Bonnici a D. Kukovec, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) a SNF SAS ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou agenturou pro chemické látky (ECHA).
- 3) Nizozemské království a Evropská komise ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 48, 8.2.2016.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 25. října 2017 – Evropská komise v. Rada Evropské unie

(Věc C-687/15) ⁽¹⁾

„Žaloba na neplatnost — Závěry Rady Evropské unie o Světové radiokomunikační konferenci Mezinárodní telekomunikační unie v roce 2015 — Článek 218 odst. 9 SFEU — Odchylka od stanovené právní formy — Neuvedení právního základu“

(2017/C 437/07)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: L. Nicolae a F. Erlbacher, zmocněnci)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: I. Šulce, J.-P. Hix a O. Segnana, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalovanou: Česká republika (zástupci: M. Smolek, J. Vlácil a M. Hedvábná, zmocněnci), Spolková republika Německo (zástupci: T. Henze a K. Stranz, zmocněnci), Francouzská republika (zástupci: F. Fize, G. de Bergues, B. Fodda a D. Colas, zmocněnci), Spojené království Velké Británie a Severního Irsku (zástupci: C. Brodie, M. Holt a D. Robertson, zmocněnci, ve spolupráci s J. Holmesem, barrister)

Výrok

- 1) Závěry Rady Evropské unie o Světové radiokomunikační konferenci 2015 (WRC-15) Mezinárodní telekomunikační unie (ITU), přijaté dne 26. října 2015 na jejím 3 419. zasedání v Lucemburku, se zrušují.
- 2) Radě Evropské unie se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) Česká republika, Spolková republika Německo, Francouzská republika a Spojené království Velké Británie a Severního Irska ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 68, 22.2.2016.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 26. října 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen – Belgie) – Argenta Spaarbank NV v. Belgische Staat

(Věc C-39/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Korporační daně — Směrnice 90/435/EHS — Článek 1 odst. 2 a čl. 4 odst. 2 — Mateřské společnosti a dceřiné společnosti z různých členských států — Společný daňový režim — Odpočitatelnost zdanitelného zisku mateřské společnosti — Vnitrostátní ustanovení, jejichž předmětem je zrušení dvojího zdanění zisků rozdělovaných dceřinými společnostmi — Nezohlednění souvislosti mezi úroky ze zápůjčky a financováním podílu, z něhož plynou dividendy“

(2017/C 437/08)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Argenta Spaarbank NV

Žalovaný: Belgische Staat

Výrok

- 1) Článek 4 odst. 2 směrnice Rady 90/435/EHS ze dne 23. července 1990 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států musí být vykládán tak, že brání takovému vnitrostátnímu ustanovení, jako je článek 198 bod 10 zákona o daních z příjmů z roku 1992, zkoordinovaného královskou vyhláškou ze dne 10. dubna 1992 a potvrzeného zákonem ze dne 12. června 1992, na jehož základě úroky zaplacené mateřskou společností ze zápůjčky nejsou odpočitatelné od zdanitelného zisku této mateřské společnosti až do výše částky, která se rovná vyšší dividend, na které se již vztahuje daňový odpočet a které plynou z podílů držených uvedenou mateřskou společností na kapitálu dceřiných společností po dobu kratší než jeden rok, i když tyto úroky nesouvisí s financováním těchto podílů.

- 2) Článek 1 odst. 2 směrnice 90/435 musí být vykládán v tom smyslu, že neumožňuje členským státům použít takové vnitrostátní ustanovení, jako je článek 198 bod 10 zákona o daních z příjmů z roku 1992, zkoordinovaného královskou vyhláškou ze dne 10. dubna 1992 a potvrzeného zákonem ze dne 12. června 1992, v rozsahu, v němž překračuje meze toho, co je nezbytné k zamezení daňových úniků a zneužívání daňových předpisů.

(¹) Úř. věst. C 136, 18.4.2016.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 26. října 2017 [žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) – Spojené království] – The English Bridge Union Limited v. Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Věc C-90/16) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Daně — Daň z přidané hodnoty (DPH) — Směrnice 2006/112/ES — Osvobození poskytnutí služeb, které úzce souvisejí s provozováním sportu, od daně — Pojem „sport“ — Činnost vyznačující se tělesným aspektem — Hra sportovní bridž“

(2017/C 437/09)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: The English Bridge Union Limited

Odpůrkyně: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Výrok

Článek 132 odst. 1 písm. m) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládán v tom smyslu, že taková činnost, jako je sportovní bridž, která se vyznačuje tělesným aspektem, který se jeví jako zanedbatelný, nespadá pod pojem „sport“ ve smyslu tohoto ustanovení.

(¹) Úř. věst. C 145, 25.4.2016.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 25. října 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sąd Najwyższy – Polsko) – řízení zahájené na návrh POLBUD – WYKONAWSTWO sp. z o.o., v likvidaci

(Věc C-106/16) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Svoboda usazování — Přeshraniční přeměna společnosti — Přemístění statutárního sídla bez přemístění skutečného sídla — Odmítnutí výmazu z obchodního rejstříku — Vnitrostátní právní úprava podmiňující výmaz z obchodního rejstříku zrušením společnosti po provedení likvidace — Oblast působnosti svobody usazování — Omezení svobody usazování — Ochrana zájmů věřitelů, menšinových společníků a zaměstnanců — Boj proti zneužívajícím praktikám“

(2017/C 437/10)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Najwyższy

Účastnice původního řízení

POLBUD – WYKONAWSTWO sp. z o.o., v likvidaci

Výrok

- 1) Články 49 a 54 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že se svoboda usazování vztahuje na přemístění statutárního sídla společnosti založené podle práva jednoho členského státu na území jiného členského státu, za účelem její přeměny, jež byla provedena v souladu s podmínkami uloženými právními předpisy tohoto jiného členského státu, na společnost podle práva posledně zmíněného členského státu, aniž došlo k přemístění skutečného sídla uvedené společnosti.
- 2) Články 49 a 54 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že brání takové právní úpravě členského státu, která přemístění statutárního sídla společnosti založené podle práva jednoho členského státu na území jiného členského státu, za účelem její přeměny, jež byla provedena v souladu s podmínkami uloženými právními předpisy tohoto jiného členského státu, na společnost podle práva posledně zmíněného členského státu, podmiňuje likvidací prvně zmíněné společnosti.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 211, 13.6.2016.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. října 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Amtsgericht Kehl – Německo) – trestní řízení proti I

(Věc C-195/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Doprava — Řidičské průkazy — Směrnice 2006/126/ES — Článek 2 odst. 1 — Vzájemné uznávání řidičských průkazů — Pojem ‚řidičský průkaz‘ — Osvědčení o zkoušce za účelem získání řidičského průkazu (dále jen ‚CEPC‘) opravňující svého držitele k řízení na území členského státu, který jej vydal, do doby, než je vydán finální řidičský průkaz — Situace, kdy držitel CEPC řídí vozidlo v jiném členském státě — Povinnost uznávání CEPC — Sankce uložené držiteli CEPC za řízení vozidla mimo území členského státu, který uvedený CEPC vydal — Přiměřenost“

(2017/C 437/11)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Kehl – Allemagne

Účastník původního trestního řízení

I

Za přítomnosti: Staatsanwaltschaft Offenburg

Výrok

- 1) Článek 2 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/126/ES ze dne 20. prosince 2006 o řidičských průkazech a články 18, 21, 45, 49 a 56 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání právní úpravě členského státu, která tomuto státu umožňuje, aby odmítl uznat osvědčení prokazující existenci řidičského oprávnění, které bylo jeho držiteli vystaveno jiným členským státem, pokud uvedené osvědčení nespĺňuje požadavky na vzor řidičského průkazu uvedený v této směrnici, a to i v případě, že držitel tohoto osvědčení splnil požadavky pro vydání řidičského průkazu uložené uvedenou směrnicí.

- 2) Článek 2 odst. 1 směrnice 2006/126 a články 18, 21, 45, 49 a 56 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání tomu, aby členský stát uložil sankci osobě, která ačkoliv splnila požadavky pro vydání řidičského průkazu stanovené v této směrnici, řídila motorové vozidlo na území dotčeného členského státu, aniž měla řidičský průkaz splňující požadavky na vzor řidičského průkazu upravený v uvedené směrnici, a která až do vydání takového řidičského průkazu jiným členským státem mohla prokázat existenci svého řidičského oprávnění získaného v uvedeném jiném členském státě pouze dočasným osvědčením, které vydal tento jiný členský stát, za podmínky, že tato sankce nebude nepřiměřená závažnosti vytykánych skutků. V tomto ohledu přísluší předkládajícímu soudu, aby v rámci posouzení závažnosti protiprávního jednání, kterého se dotyčná osoba dopustila, a závažnosti sankce, kterou jí lze uložit, zohlednil jako možnou polehčující okolnost skutečnost, že dotyčná osoba získala v jiném členském státě řidičské oprávnění doložené osvědčením, které vydal uvedený jiný členský stát a které bude v zásadě vyměněno před uplynutím jeho platnosti na žádost dotyčné osoby za řidičský průkaz, který bude splňovat požadavky na vzor řidičského průkazu stanovený směrnicí 2006/126. Předkládající soud musí také v rámci své analýzy zkoumat, jaké reálné riziko pro bezpečnost silničního provozu představovala dotyčná osoba na jeho území.

(¹) Úř. věst. C 260, 18.7.2016.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 25. října 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgesichtshof – Rakousko) – Majid Shiri, také známý jako Madzhdi Shiri

(Věc C-201/16) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Nařízení (EU) č. 604/2013 — Určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané v jednom z členských států státním příslušníkem třetí země — Článek 27 — Opravný prostředek — Rozsah soudního přezkumu — Článek 29 — Lhůta pro přemístění — Nepřemístění ve stanovené lhůtě — Povinnosti příslušného členského státu — Přenesení příslušnosti — Požadavek na rozhodnutí příslušného členského státu“

(2017/C 437/12)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci původního řízení

Majid Shiri, také známý jako Madzhdi Shiri

za přítomnosti: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Výrok

- 1) Článek 29 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států, musí být vykládán v tom smyslu, že v případě, že přemístění neproběhlo v šestiměsíční lhůtě stanovené v čl. 29 odst. 1 a 2 tohoto nařízení, dochází k přenesení příslušnosti na dožadující členský stát, aniž je nezbytné, aby příslušný členský stát nejprve odmítl přijmout či převzít dotčenou osobu zpět.

- 2) Článek 27 odst. 1 nařízení č. 604/2013 musí být vzhledem k bodu 19 odůvodnění tohoto nařízení, jakož i článku 47 Listiny základních práv Evropské unie, vykládán v tom smyslu, že žadatel o udělení mezinárodní ochrany musí mít k dispozici účinný a rychlý opravný prostředek, na jehož základě se může dovolat toho, že šestiměsíční lhůta stanovená v čl. 29 odst. 1 a 2 uvedeného nařízení uplynula po přijetí rozhodnutí o jeho přemístění. Právo takového žadatele poukázat na okolnosti, které nastaly po přijetí tohoto rozhodnutí v rámci opravného prostředku proti tomuto rozhodnutí, které mu přiznává taková vnitrostátní právní úprava, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, splňuje tento požadavek na účinný a rychlý opravný prostředek.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 260, 18.7.2016.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 26. října 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Administrativen sad Sofia-grad – Bulharsko) – Balgarska energijna bursa AD (BEB) v. Komisia za energijno i vodno regulirane (KEVR)

(Věc C-347/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Články 101 a 102 SFEU — Směrnice 2009/72/ES — Články 9, 10, 13 a 14 — Nařízení (ES) č. 714/2009 — Článek 3 — Nařízení (EU) č. 1227/2011 — Článek 2 bod 3 — Nařízení (EU) 2015/1222 — Článek 1 odst. 3 — Certifikace a určení nezávislého provozovatele přenosové soustavy — Omezení počtu držitelů licence k přenosu elektřiny v tuzemsku“

(2017/C 437/13)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad Sofia-grad

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Balgarska energijna bursa AD (BEB)

Žalovaná: Komisia za energijno i vodno regulirane (KEVR)

Výrok

Články 9, 10, 13 a 14 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 2003/54/ES, článek 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 714/2009 ze dne 13. července 2009 o podmínkách přístupu do sítě pro přeshraniční obchod s elektřinou a o zrušení nařízení (ES) č. 1228/2003, čl. 2 bod 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1227/2011 ze dne 25. října 2011 o integritě a transparentnosti velkoobchodního trhu s energií ve spojení s bodem 3 odůvodnění tohoto nařízení, ani čl. 1 odst. 3 nařízení Komise (EU) 2015/1222 ze dne 24. července 2015, kterým se stanoví rámcový pokyn pro přidělování kapacity a řízení přetížení, za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, nebrání vnitrostátnímu právnímu předpisu, který omezuje počet držitelů licence k přenosu elektřiny na daném území.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 326, 5. 9. 2016.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 26. října 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Augstākā tiesa – Lotyšsko) – „Aqua Pro“ SIA v. Valsts ieņēmumu dienests

(Věc C-407/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Celní unie — Celní kodex Společenství — Článek 220 odst. 1 a odst. 2 písm. b) — Dodatečné vybrání dovozního nebo vývozního cla — Pojem ‚zaučtování dovozního cla‘ — Rozhodnutí příslušného celního orgánu — Lhůta k podání žádosti o vrácení nebo prominutí cla — Povinnost předat věc Evropské komisi — Důkazní materiál v případě opravného prostředku proti rozhodnutí příslušného orgánu členského státu dovozu“

(2017/C 437/14)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Augstākā tiesa

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: „Aqua Pro“ SIA

Žalovaná: Valsts ieņēmumu dienests

Výrok

- 1) Článek 217 odst. 1 a čl. 220 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2700/2000 ze dne 16. listopadu 2000, musí být vykládány v tom smyslu, že v případě dodatečného výběru cla je částka dlužného cla určená orgány považována za zaučtovanou, jakmile celní orgány tuto částku zapíší do účetních dokladů nebo na jiný rovnocenný nosič údajů, bez ohledu na to, že rozhodnutí orgánů o zaučtování cla nebo určení povinnosti k platbě cla je napadeno ve správním nebo soudním řízení.
- 2) Článek 220 odst. 2 písm. b), jakož i články 236, 239 a 243 nařízení č. 2913/92, ve znění nařízení č. 2700/2000, musí být vykládány v tom smyslu, že v rámci správního nebo soudního řízení o opravném prostředku ve smyslu článku 243 tohoto nařízení, ve znění nařízení č. 2700/2000, který byl podán proti rozhodnutí příslušné finanční správy o dodatečném zaučtování částky dovozního cla a o uložení povinnosti k platbě cla dovozci, může se poslezně zmíněný dovolávat legitimního očekávání podle čl. 220 odst. 2 písm. b) uvedeného nařízení, ve znění nařízení č. 2700/2000, s cílem bránit se proti tomuto zaučtování bez ohledu na to, zda dovozce podal žádost o prominutí nebo vrácení tohoto cla postupem stanoveným v článcích 236 a 239 uvedeného nařízení, ve znění nařízení č. 2700/2000.
- 3) Článek 869 písm. b) nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení č. 2913/92, ve znění nařízení Komise (ES) č. 1335/2003 ze dne 25. července 2003, musí být vykládán v tom smyslu, že při neexistenci rozhodnutí nebo postupu Evropské komise ve smyslu čl. 871 odst. 2 tohoto nařízení, ve znění nařízení č. 1335/2003, nemohou celní orgány v takové situaci, o jakou jde ve věci v původním řízení, samy rozhodnout, že dodatečně nezaúčtují nevybrané clo, neboť se domnívají, že jsou splněny podmínky k uplatnění legitimního očekávání podle čl. 220 odst. 2 písm. b) nařízení č. 2913/92, ve znění nařízení č. 2700/2000, a že tyto orgány mají povinnost předat spis Komisi buď tehdy, když se domnívají, že se Komise dopustila chyby ve smyslu uvedeného ustanovení nařízení č. 2913/92, ve znění nařízení č. 2700/2000, nebo pokud okolnosti věci v původním řízení souvisejí s výsledky šetření Evropské unie ve smyslu čl. 871 odst. 1 druhé odrážky nařízení č. 2454/93, ve znění nařízení č. 1335/2003, nebo pokud částka cla, o kterou jde ve věci v původním řízení, činí nejméně 500 000 eur.

- 4) Článek 220 odst. 2 písm. b) nařízení č. 2913/92, ve znění nařízení č. 2700/2000, musí být vykládán v tom smyslu, že informace obsažené ve zprávě Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) ohledně jednání celních orgánů státu vývozu a vývozce patří k důkazům, jež mají být zohledněny při prokazování, zda jsou splněny podmínky, za nichž se dovozce může podle uvedeného ustanovení dovolávat legitimního očekávání. Pokud se však ukáže, že takováto zpráva není s ohledem na informace v ní obsažené dostačující k tomu, aby právně dostačujícím způsobem prokázala, že tyto podmínky byly skutečně ve všech ohledech splněny, což musí posoudit vnitrostátní soud, může být od celních orgánů požadováno, aby za tímto účelem poskytl doplňující důkazy, zejména provedením kontrol po propuštění zboží.
- 5) Článek 220 odst. 2 písm. b) nařízení č. 2913/92, ve znění nařízení č. 2700/2000, musí být vykládán v tom smyslu, že je na předkládajícím soudu, aby na základě všech konkrétních poznatků ve sporu v původním řízení, zejména důkazů předložených za tímto účelem účastníky původního řízení, posoudil, zda jsou splněny podmínky, za nichž se dovozce může podle tohoto ustanovení dovolávat legitimního očekávání. Pro účely tohoto posouzení nemají informace získané při kontrole po propuštění zboží přednost před informacemi obsaženými ve zprávě Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF).
- 6) Článek 875 nařízení č. 2454/93, ve znění nařízení č. 1335/2003, musí být vykládán v tom smyslu, že členský stát je za podmínek určených Evropskou komisí podle tohoto článku vázán zjištěními učiněnými Komisí v rozhodnutí, jež bylo přijato podle článku 873 tohoto nařízení, ve znění nařízení č. 1335/2003, ve vztahu k jinému členskému státu v případech srovnatelné faktické a právní povahy, což musí jeho orgány a jeho soudy posoudit s přihlédnutím zejména k informacím o jednání vývozce nebo celních orgánů státu vývozu, jak vyplývají ze zprávy Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF), z níž uvedené rozhodnutí vychází.
- 7) Článek 220 odst. 2 písm. b) nařízení č. 2913/92, ve znění nařízení č. 2700/2000, a článek 875 nařízení č. 2454/93, ve znění nařízení č. 1335/2003, musí být vykládány v tom smyslu, že celní orgány mohou provádět veškeré kontroly po propuštění zboží, které považují za nezbytné, a použít informace získané při těchto kontrolách jak pro ověření, zda jsou splněny podmínky, za nichž se dovozce může podle čl. 220 odst. 2 písm. b) nařízení č. 2913/92, ve znění nařízení č. 2700/2000, dovolávat legitimního očekávání, tak pro určení, zda je případ, kterým se zabývají, „srovnatelné“ faktické a právní povahy ve smyslu článku 875 nařízení č. 2454/93, ve znění nařízení č. 1335/2003, ve vztahu k případu, který je předmětem rozhodnutí o nezaúčtování cla, jež Evropská komise přijala podle článku 873 nařízení č. 2454/93, ve znění nařízení č. 1335/2003.
- 8) Článek 220 odst. 2 písm. b) nařízení č. 2913/92, ve znění nařízení č. 2700/2000, musí být vykládán v tom smyslu, že skutečnost, že dovozce dovezl zboží na základě distribuční dohody, nemá vliv na jeho možnost dovolávat se legitimního očekávání, a to za stejných podmínek jako dovozce, který zboží dovezl a nakoupil přímo od vývozce, tedy za předpokladu, že jsou splněny tři kumulativní podmínky. Nejprve je třeba, aby clo nebylo vybráno následkem chyby ze strany samotných příslušných orgánů, dále aby tato chyba byla takové povahy, že ji osoba povinná zaplatit clo jednajíc v dobré víře nemohla rozumným způsobem zjistit, a konečně aby tato osoba dodržela všechna ustanovení platných předpisů týkající se jejího celního prohlášení. Za tímto účelem přísluší takovému dovozci, aby se předem zabezpečil před riziky opatření k dodatečnému výběru cla zejména tím, že se pokusí získat od strany uvedené distribuční dohody, při jejím uzavření nebo až po něm, veškeré důkazy potvrzující správnost vydání osvědčení o původu zboží „na tiskopise A“ pro toto zboží. Legitimní očekávání ve smyslu uvedeného ustanovení není tedy dáno zejména tehdy, pokud dovozce měl zjevné důvody k pochybnostem o správnosti osvědčení o původu zboží na „tiskopise A“, a přesto se nepokusil informovat u uvedené smluvní strany o okolnostech, za kterých bylo toto osvědčení vydáno, aby ověřil, zda jsou tyto pochybnosti opodstatněné.

(¹) Úř. věst. C 343, 19.9.2016.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 26. října 2017 – Global Steel Wire, SA (C-454/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-455/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-456/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-458/16 P) v. Evropská komise

(Spojené věci C-454/16 P až C-456/16 P a C-458/16 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Nařízení (ES) č. 1/2003 — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Evropský trh předepjaté oceli — Porušení článku 101 SFEU — Pokuty — Pokyny pro výpočet pokut z roku 2006 — Bod 35 — Schopnost zaplatit pokutu — Nová žádost o snížení pokuty z důvodu neschopnosti zaplatit pokutu — Zamítající dopis — Žaloba proti tomuto dopisu — Přípustnost“

(2017/C 437/15)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Global Steel Wire, SA (C-454/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-455/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-456/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-458/16 P) (zástupci: F. González Díaz, A. Tresandi Blanco a V. Romero Algarra, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: F. Castillo de la Torre a C. Urraca Caviedes, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravné prostředky se zamítají.
- 2) Společnostem Global Steel Wire SA, Moreda-Riviere Trefilerías SA, Trefilerías Quijano SA a Trenzas y Cables de Acero PSC SL se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 392, 24.10.2016.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 26. října 2017 – Global Steel Wire, SA (C-457/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-459/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-460/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-461/16 P) v. Evropská komise

(Spojené věci C-457/16 P a C-459/16 P až C-461/16 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Nařízení (ES) č. 1/2003 — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Evropský trh předepjaté oceli — Porušení článku 101 SFEU — Přičitatelnost protiprávního jednání dceřiných společností jejich mateřské společnosti — Pojem ‚podnik‘ — Nepřímé důkazy existence hospodářské jednotky — Domněnka skutečného výkonu rozhodujícího vlivu — Nástupnictví podniků — Výše pokuty — Platební schopnost — Podmínky — Respekt práv na obhajobu“

(2017/C 437/16)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Global Steel Wire, SA (C-457/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-459/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-460/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-461/16 P) (zástupci: F. González Díaz, A. Tresandi Blanco a V. Romero Algarra, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: F. Castillo de la Torre a C. Urraca Caviedes, zmocněnci, ve spolupráci s L. Ortiz Blancem a A. Lamadridem de Pablo, advokáty)

Výrok

- 1) Kasační opravné prostředky se zamítají.
- 2) Společnostem Global Steel Wire SA, Trenzas y Cables de Acero PSC SL, Trefilerías Quijano SA a Moreda-Riviere Trefilerías SA se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 392, 24.10.2016.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 26. října 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovensko) – Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky v. BB construct s. r. o.

(Věc C-534/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Daň z přidané hodnoty (DPH) — Směrnice 2006/112/ES — Registrace osob povinných k dani k DPH — Vnitrostátní právní předpisy ukládající složení jistoty — Boj proti podvodům — Listina základních práv Evropské unie — Svoboda podnikání — Zásada zákazu diskriminace — Zásada ne bis in idem — Zásada zákazu zpětné účinnosti“

(2017/C 437/17)

Jednací jazyk: slovenština

Předkládající soud

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

Odpůrkyně: BB construct s. r. o.

Výrok

- 1) Článek 273 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty a článek 16 Listiny základních práv Evropské unie musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání tomu, aby při registraci k dani z přidané hodnoty osoby povinné k dani, jejíž jednatel byl předtím jednatelem nebo společníkem jiné právnické osoby, která nesplnila povinnosti v daňové oblasti, uložila daňová správa této osobě povinné k dani povinnost složit jistotu, jejíž výše může dosáhnout 500 000 eur, pokud jistota vyžadovaná od uvedené osoby povinné k dani nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné k dosažení cílů uvedených v tomto článku 273, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.
- 2) Zásada rovného zacházení musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání tomu, aby daňová správa vyžadovala od nové osoby povinné k dani při její registraci k dani z přidané hodnoty složení takové jistoty z důvodu jejího propojení s jinou právnickou osobou, jež má nebo měla nedoplatky na dani.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 22, 23.1.2017.

Kasační opravný prostředek podaný dne 18. srpna 2017 Groupe Léa Nature proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 8. června 2017 ve věci T-341/13, Groupe Léa Nature v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

(Věc C-505/17 P)

(2017/C 437/18)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Groupe Léa Nature (zástupce: E. Baud, advokát)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), Debonair Trading Internacional Lda

Návrhová žádání účastnice řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 8. června 2017;
- vrátil věc Tribunálu a
- uložil společnosti Debonair náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku předkládá navrhovatelka dva důvody.

První důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení o ochranné známce Evropské unie, jež spočívá na porušení ustálené judikatury týkající se posuzování nebezpečí záměny ochranných známek.

Na podporu tohoto důvodu navrhovatelka uvádí, že Tribunál:

- neuplatnil příslušná kritéria vyžadovaná pro určení relevantní veřejnosti;
- neposoudil správně podobnost obou označení;
- neuplatnil řádně příslušné požadavky, s jejichž pomocí lze posoudit nabytí rozlišovací schopnosti užíváním a
- neprovedl platně globální posouzení nebezpečí záměny.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení čl. 8 odst. 5 nařízení o ochranné známce Evropské unie, jež spočívá v porušení ustálené judikatury týkající se užívání poškozujícího pověst starší ochranné známky.

Na podporu tohoto důvodu navrhovatelka uvádí, že Tribunál:

- neuplatnil všechna kritéria požadovaná k doložení pověsti starší ochranné známky;
- neposoudil správně podobnost označení;
- neprovedl platnou analýzu existence vztahu, jaký může relevantní veřejnost spatřovat mezi ochrannými známkami, a
- neposoudil řádně poškozující účinek, jaký může mít užívání ochranné známky na pověst starší ochranné známky.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 21. září 2017 –
Finanzamt Goslar v. baumgarten sports & more GmbH**

(Věc C-548/17)

(2017/C 437/19)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Navrhovatel v řízení o kasačním opravném prostředku „Revision“: Finanzamt Goslar

Odpůrkyně v řízení o kasačním opravném prostředku „Revision“: baumgarten sports & more GmbH

Předběžné otázky

- 1) Je třeba článek 63 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ⁽¹⁾ s ohledem na úkol osoby povinné k dani jednat jako výběřčí daně jménem státu vykládat restriktivně v tom smyslu, že sjednaná odměna, jež má být vybrána z důvodu poskytnutí plnění,
 - a) je splatná nebo
 - b) je přinejmenším bezpodmínečně dlužná?
- 2) V případě záporné odpovědi na první otázku: je osoba povinná k dani povinna odvést zálohu dlužné daně za časové období dvou let, pokud může získat (částečnou) úhradu za plnění, jež poskytla, až po dvou letech od okamžiku uskutečnění zdanitelného plnění?
- 3) V případě kladné odpovědi na druhou otázku: jsou členské státy s ohledem na pravomoc, kterou mají podle čl. 90 odst. 2 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, oprávněny mít za to, že úprava stanovená v čl. 90 odst. 1 této směrnice musí být provedena již ve zdaňovacím období, v němž vznikla daňová povinnost, pokud osoba povinná k dani může získat úhradu za poskytnuté plnění až po uplynutí dvou let od okamžiku uskutečnění zdanitelného plnění, neboť tato částka ještě není splatná?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 21. září 2017 –
Alpenchalets Resorts GmbH v. Finanzamt München Abteilung Körperschaften**

(Věc C-552/17)

(2017/C 437/20)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Alpenchalets Resorts GmbH

Žalovaný: Finanzamt München Abteilung Körperschaften

Předběžné otázky

1. Podléhá plnění, jehož podstata spočívá v přenechání rekreačního objektu a u něhož je třeba další součásti plnění považovat podle rozsudku Soudního dvora Evropské unie Van Ginkel ze dne 12. listopadu 1992 C-163/91 (EU: C:1992:435) pouze za vedlejší plnění k plnění hlavnímu, zvláštnímu režimu pro cestovní kanceláře podle článku 306 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ⁽¹⁾?
2. V případě kladné odpovědi na první otázku: Může toto plnění kromě zvláštního režimu pro cestovní kanceláře podle článku 306 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty podléhat také snížení sazby daně přiznané pro poskytování ubytování v prázdninových táborech [rekreačních objektech], ve smyslu čl. 98 odst. 2 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ve spojení s bodem 12 přílohy III?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, s. 1.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 22. září 2017 OZ proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu)
vydanému dne 13. července 2017 ve věci T-607/16, OZ v. Evropská investiční banka**

(Věc C-558/17 P)

(2017/C 437/21)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: OZ (zástupce: B. Maréchal, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská investiční banka

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek ve věci T-607/16 v plném rozsahu;
- zrušil rozhodnutí Dr. Wenera Hoyera, prezidenta EIB, ze dne 16. října 2015 vydané v rámci řízení Dignity at Work (lidská důstojnost na pracovišti, DAW) zahájeného dne 20. května 2015 na žádost OZ vůči nadřízenému F, posouzené vyšetřovací komisí, a zrušil zprávu ze dne 14. září 2015 týkající se žádosti OZ, kterou byla stížnost OZ zamítnuta a která obsahovala nevhodná doporučení;
- uložil povinnost nahradit léčebné výdaje ve výši i) 977 euro (včetně DPH) a ii) předběžně částku ve výši 5 850 euro na budoucí léčebné výdaje, vynaložené v důsledku újmy, kterou OZ utrpěla;
- uložil povinnost nahradit nemajetkovou újmu ve výši 20 000 eur;
- uložil EIB povinnost nahradit náklady právního zastoupení v probíhajícím řízení ve výši 35 100 eur (včetně DPH);
- uložil EIB povinnost nahradit náklady řízení o kasačním opravném prostředku a řízení před Tribunálem;
- rozhodl, aby EIB znovu otevřela řízení DAW a prezident EIB vydal nové rozhodnutí.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka tvrdí, že Soudní dvůr by měl zrušit rozsudek Tribunálu ze dne 13. července 2017, OZ v. Evropská investiční banka (Věc T-607/16), jímž Tribunál zamítl žalobu na zrušení rozhodnutí prezidenta EIB ze dne 16. října 2015 vydaného v rámci vyšetřování týkajícího se lidské důstojnosti na pracovišti na základě žádosti OZ ze dne 20. května 2015 vůči F týkající se údajného sexuálního obtěžování, posouzené vyšetřovací komisí, a zprávu vyšetřovací komise ze dne 14. září 2015 týkající se žádosti OZ ze dne 20. května 2015 („dále jen sporné rozhodnutí a sporná zpráva“).

Věc se týká údajného sexuálního obtěžování, na které si OZ stěžovala ze strany jejího nadřízeného F, a k němuž mělo dojít v letech 2011 a 2014 a vedlo k tomu, že OZ podala dne 20. května 2015 formální žádost o zahájení vyšetřování týkajícího se lidské důstojnosti na pracovišti.

Na základě řízení o lidské důstojnosti na pracovišti vydala vyšetřovací komise zprávu dne 14. září 2014, na jejímž základě prezident Evropské investiční banky vydal dne 16. října 2015 rozhodnutí.

Navrhovatelka tvrdí, že: i) ve vyšetřovacím řízení se vyskytly nesrovnalosti, konkrétně pokud jde o porušení práva OZ na spravedlivý proces a právo být vyslechnuta (ve smyslu článku 6 Evropské úmluvy o lidských právech (EÚLP) a článku 47 Listiny základních práv Evropské unie („Listina“) a ii) zpráva i rozhodnutí obsahují několik informací týkajících se osobního života OZ, které by proto měly být odstraněny, nebo jsou pro vyřízení stížnosti OZ na sexuální obtěžování irelevantní a jdou nad rámec vyšetřování.

Po té, co se OZ pokusila neúspěšně vyřešit celý spor smírem, a sice zahájením smířčího řízení podle článku 41 statutu zaměstnanců Evropské investiční banky (které skončilo neúspěšně dne 22. dubna 2016), podala prostřednictvím svého právního zástupce, Benoit Maréchala, žalobu k Soudu pro veřejnou službu Evropské unie na zrušení rozhodnutí a zprávy.

Rozsudkem ze dne 13. července 2017 Tribunál tuto žalobu zamítl. Konstatoval, že Evropská investiční banka se nedopustila protiprávního jednání vůči OZ v rámci vyšetřování sexuálního obtěžování a zamítl návrh na náhradu škody.

OZ podává tento kasační opravný prostředek na základě toho, že Tribunál údajně porušil unijní právo, a pokouší se založit odpovědnost EIB.

- První důvod: porušení řízení o lidské důstojnosti na pracovišti a článku 6 EÚLP a článku 47 Listiny: v průběhu vyšetřování sexuálního obtěžování bylo porušeno právo OZ na spravedlivý proces a spravedlivé soudní řízení v souladu s článkem 6 Úmluvy o ochraně lidských práva a základních svobod a článku 47 Listiny základních práv Evropské unie.
- Druhý důvod: porušení článku 8 EÚLP a článku 7 Listiny: uvedení irelevantních skutečností a komentářů ve zprávě a rozhodnutí prezidenta EIB – porušení práva OZ na respektování osobního života.
- Třetí důvod: porušení na základě odepření spravedlnosti, jelikož Tribunál nerozhodl na základě skutkových a právních okolností.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Audiencia Nacional (Španělsko) dne 25. září 2017 –
Nestrade S.A. v. Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT) a Tribunal Económico-
Administrativo Central (TEAC)**

(Věc C-562/17)

(2017/C 437/22)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Audiencia Nacional

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Nestrade S.A.

Žalovaní: Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT) a Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

Předběžné otázky

1) Lze judikaturu Petroma (věc C-271/12)⁽¹⁾ upřesnit v tom smyslu, že se připustí vrácení částek DPH požadované podnikem neusazeným v Unii, přestože již bylo vydáno rozhodnutí vnitrostátního daňového orgánu o odepření tohoto vrácení, neboť podnik neodpověděl na výzvu k poskytnutí informace o [daňovém identifikačním čísle], přičemž správní orgán již měl v daném okamžiku uvedenou informaci, poskytnutou žalobkyní v odpověď na jiné výzvy?

2) V případě kladné odpovědi na první otázku:

Lze mít za to, že zpětné použití judikatury Senatex (věc C-518/14)⁽²⁾ vyžaduje, aby byl zrušen správní akt o odepření vrácení dotčených částek DPH, s ohledem na to, že uvedený akt pouze potvrdil dřívější pravomocné správní rozhodnutí o odepření vrácení částek daně, které vydala AEAT v jiném řízení, než které stanoví zákon pro tento případ a které navíc omezuje práva žadatele o vrácení daně tak, že mu odepírá možnost se bránit?

⁽¹⁾ Rozsudek ze dne 8. května 2013, Petroma Transports a další, C-271/12, EU:C:2013:297.

⁽²⁾ Rozsudek ze dne 15. září 2016, Senatex, C-518/14, EU:C:2016:691.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 28. září 2017 – Sofina
SA, Rebelco SA, Sidro SA v. Ministre de l'Action et des Comptes Publics**

(Věc C-575/17)

(2017/C 437/23)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Navrhovatelky: Sofina SA, Rebelco SA, Sidro SA

Odpůrce: Ministre de l'Action et des Comptes Publics

Předběžné otázky

- 1) Musí být články 56 a 58 Smlouvy o založení Evropského společenství, nyní články 63 a 65 Smlouvy o fungování Evropské unie, vykládány v tom smyslu, že peněžitá nevýhoda plynoucí z uplatnění srážkové daně na dividendy vyplácené ztrátovým nerezidentním společností, zatímco ztrátové rezidentní společnosti zdaňují přijaté dividendy až za období, kdy případně opět vykážou zisk, představuje sama o sobě rozdílné zacházení charakterizující omezení volného pohybu kapitálu?
- 2) Musí být případné omezení volného pohybu kapitálu uvedené v předchozí otázce, s ohledem na požadavky plynoucí z článků 56 a 58 Smlouvy o založení Evropského společenství, nyní články 63 a 65 Smlouvy o fungování Evropské unie, považováno za odůvodněné potřebou zajistit účinnost vymáhání daně, pokud nerezidentní společnosti nepodléhají kontrole francouzských daňových orgánů, nebo dokonce potřebou zachovat rozdělení daňové pravomoci mezi členské státy?
- 3) V případě, že uplatnění sporné srážkové daně může být s ohledem na volný pohyb kapitálu v zásadě přípustné:
 - brání uvedená ustanovení výběru srážkové daně z dividend vyplácených rezidentní společností ztrátové nerezidentní společnosti se sídlem v jiném členském státě, pokud tato nerezidentní společnost ukončí činnost, aniž by se znovu dostala do zisku, zatímco rezidentní společnosti ve stejné situaci nejsou tyto dividendy zdaněny?
 - musí být tato ustanovení vykládána v tom smyslu, že při existenci daňových předpisů, které zacházejí s dividendami rozdílně podle toho, zda jsou vypláceny rezidentům nebo nerezidentům, je třeba porovnat skutečnou daňovou zátěž každého z nich z důvodu vyplacení těchto dividend tak, aby omezení volného pohybu kapitálu vyplývající ze skutečnosti, že tyto předpisy neumožňují odečíst náklady přímo spojené se samotným přijetím těchto dividend pouze nerezidentům, mohlo být považováno za odůvodněné rozdílem v sazbách daně mezi daní vybíranou od rezidentů později podle obecného práva a srážkovou daní vybíranou z dividend vyplácených nerezidentům, pokud tento rozdíl vyrovnává, pokud jde o výši zaplacené daně, rozdíl v základu daně?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Francie) dne 12. října 2017 – Henri Pouvin, Marie Dijoux, manželka H. Pouvina v. Electricité de France (EDF)**(Věc C-590/17)**

(2017/C 437/24)

*Jednací jazyk: francouzština***Předkládající soud**

Cour de cassation

Účastníci původního řízení*Žalobci:* Henri Pouvin, Marie Dijoux, manželka H. Pouvina*Žalovaná:* Electricité de France (EDF)**Předběžné otázky**

- 1) Musí být článek 2 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že pokud taková společnost, jako je společnost EDF, poskytne zaměstnanci úvěr na nemovitost v rámci mechanismu pomoci v přístupu k bydlení, o který se mohou ucházet pouze zaměstnanci této společnosti, jedná jako prodávající nebo poskytovatel?

- 2) Musí být článek 2 uvedené směrnice vykládán v tom smyslu, že pokud taková společnost, jako je společnost EDF, poskytne úvěr na nemovitost manželovi či manželce svého zaměstnance, který není zaměstnancem či zaměstnankyní této společnosti, ale solidárním spolupříjemcem úvěru, jedná jako prodávající nebo poskytovatel?
- 3) Musí být článek 2 uvedené směrnice vykládán v tom smyslu, že zaměstnanec takové společnosti, jakou je společnost EDF, který si od této společnosti vezme úvěr na nemovitost, jedná jako spotřebitel?
- 4) Musí být článek 2 uvedené směrnice vykládán v tom smyslu, že manžel či manželka tohoto zaměstnance, který si vezme tentýž úvěr, nikoli však jako zaměstnanec společnosti, ale jako solidární spolupříjemce úvěru, jedná jako spotřebitel?

⁽¹⁾ Úř. věst. 1993, L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Francie) dne 16. října 2017 –
Apple Sales International, Apple Inc. a Apple retail France EURL v. MJA, jako zmocněný likvidátor
společnosti eBizcuss.com (eBizcuss)**

(Věc C-595/17)

(2017/C 437/25)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastnice původního řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Apple Sales International, Apple Inc. a Apple retail France EURL

Odpůrkyně: MJA, jako zmocněný likvidátor společnosti eBizcuss.com (eBizcuss)

Předběžné otázky

- 1) Má být článek 23 nařízení č. 44/2001 ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že vnitrostátnímu soudu, jemuž je předložena žaloba na náhradu škody podaná distributorem proti jeho dodavateli na základě článku 102 Smlouvy o fungování Evropské unie, umožňuje uplatnit doložku o soudní příslušnosti uvedenou ve smlouvě vázící strany?
- 2) Má být v případě kladné odpovědi na první otázku článek 23 nařízení č. 44/2001 vykládán v tom smyslu, že vnitrostátnímu soudu, jemuž je předložena žaloba na náhradu škody podaná distributorem proti jeho dodavateli na základě článku 102 Smlouvy o fungování Evropské unie, umožňuje uplatnit doložku o soudní příslušnosti obsaženou ve smlouvě vázící strany i tehdy, jestliže uvedená doložka výslovně neodkazuje na spory, které se týkají odpovědnosti za porušení práva hospodářské soutěže?
- 3) Má být článek 23 nařízení č. 44/2001 vykládán v tom smyslu, že vnitrostátnímu soudu, jemuž je předložena žaloba na náhradu škody podaná distributorem proti jeho dodavateli na základě článku 102 Smlouvy o fungování Evropské unie, umožňuje vyloučit použití doložky o soudní příslušnosti uvedené ve smlouvě vázící strany, pokud unijní ani vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž nekonstatoval jakékoliv porušení práva hospodářské soutěže?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. 2001, L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 16. října 2017 – Japan Tobacco International SA, Japan Tobacco International France SAS v. Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics, Ministre des Solidarités et de la Santé

(Věc C-596/17)

(2017/C 437/26)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Japan Tobacco International SA, Japan Tobacco International France SAS

Žalovaní: Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics, Ministre des Solidarités et de la Santé

Předběžné otázky

- 1) Je třeba směrnici 2011/64/EU ze dne 21. června 2011⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že upravuje, s ohledem na definice tabákových výrobků obsažené v jejich člancích 2, 3 a 4, rovněž cenu tabákových výrobků v balení?
- 2) V případě kladné odpovědi na předchozí otázku, je třeba článek 15 směrnice ze dne 21. června 2011 v rozsahu, v němž vyjadřuje zásadu svobodného stanovování cen tabákových výrobků, vykládat tak, že zakazuje pravidlo určování cen takových výrobků za 1 000 jednotek nebo za 1 000 gramů, jehož účinkem je zakázat, aby výrobci tabákových výrobků upravovali jejich ceny v závislosti na případných rozdílech v nákladech na balení těchto výrobků?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2011/64/EU ze dne 21. června 2011 o struktuře a sazbách spotřební daně z tabákových výrobků (Úř. věst. L 176, s. 24).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Giudice di pace di Roma (Itálie) dne 16. října 2017 – Pina Cipollone v. Ministero della Giustizia

(Věc C-600/17)

(2017/C 437/27)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Giudice di pace di Roma

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Pina Cipollone

Odpůrce: Ministero della Giustizia

Předběžné otázky

- 1) Zahrnuje pojem „zaměstnanec s pracovním poměrem na dobu určitou“ podle ustanovení čl. 1 odst. 3 a článku 7 směrnice 2003/88/ES⁽¹⁾, ve spojení s ustanovením 2 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou, provedené směrní 1999/70/ES⁽²⁾, a čl. 31 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie, službu smířčího soudce, který je v této věci navrhovatelem?

- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku, je možno pro účely uplatnění ustanovení 4 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou, provedené směrnicí 1999/70, považovat řádného soudce nebo soudce „v taláru“ za srovnatelného zaměstnance v pracovním poměru na dobu neurčitou ve vztahu k zaměstnanci v pracovním poměru na dobu určitou, kterým je smírčí soudce?
- 3) V případě kladné odpovědi na druhou otázku, představuje odlišný postup při náboru řádných soudců do stálého poměru, v porovnání se zákonem stanoveným postupem výběru pro účely náboru dočasných smírčích soudců, objektivní důvod ve smyslu ustanovení 4 bodu 1 nebo 4 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou, provedené směrnicí 1999/70, pokud jde o opodstatněnost neuplatnění – v rámci vnitrostátní judikatury, tj. rozsudku Corte di Cassazione a Sezioni unite (plénium kasačního soudu, Itálie) č. 13721/2017 a stanoviska Consiglio di Stato (Státní rada, Itálie) č. 464/2017 ze dne 8. dubna 2017 – stejných pracovních podmínek vztahujících se na srovnatelné řádné stálé soudce i na smírčí soudce, jakož i opodstatněnost neuplatnění preventivních a sankčních opatření proti zneužívání smluv na dobu určitou, ve smyslu ustanovení 5 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou, provedené směrnicí 1999/70 a vnitrostátními prováděcími předpisy, s ohledem na skutečnost, že v italském právu neexistuje žádné ustanovení ani ústavní pravidlo, jež by mohla odůvodnit jednak diskriminaci týkající se pracovních podmínek, jednak úplný zákaz změnit dočasnou službu smírčích soudců na stálý služební poměr, a to i s ohledem na předchozí vnitrostátní právní úpravu (zákon č. 217/1974), v níž bylo již stanoveno zrovnoprávnění pracovních podmínek a přeměna pracovního poměru čestných soudců na pracovní poměr na dobu neurčitou (konkrétně zástupců čestných soudců)?
- 4) V každém případě v situaci, o jakou jde v projednávané věci, brání čl. 47 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie a pojem „nezávislý a nestranný soud“ podle práva Evropské unie tomu, aby smírčí soudce, který má teoreticky zájem na rozhodnutí sporu ve prospěch navrhovatele, jenž jako svou jedinou práci vykonává stejnou soudcovskou funkci jako uvedený smírčí soudce, nahradil soudce příslušného v Itálii k rozhodování pracovněprávních sporů obecně nebo konkrétně sporů řádných soudců z důvodu, že nejvyšší italský justiční orgán – Cassazione, per giunta a sezioni unite (plénium kasačního soudu) – odmítl zajistit ochranu dovolávaných práv, která jsou chráněna právní úpravou Společenství, čímž příslušnému soudci (pracovněprávní soud nebo TAR) uložil povinnost, aby v případě podaného návrhu prohlásil svou nepříslušnost či nedostatek pravomoci, přestože základ předmětného nároku – kterým je náhrada platu za dovolenou, jak je uplatňováno v návrhu – spočívá v právu Evropské unie, které je v právním řádu italského státu právně závazné a má před ním přednost? V případě, že Soudní dvůr potvrdí rozpor s článkem 47 Listiny, vnitrostátní soud též požaduje, aby Soudní dvůr určil, jaké jsou vnitrostátní prostředky nápravy, kterými lze předejít tomu, aby porušení ustanovení primárního práva Unie vedlo ve vnitrostátním právu k úplnému odepření ochrany základních práv zaručených v projednávané věci právem Společenství.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby (Úř. věst. 2003, L 299, s. 9).

⁽²⁾ Směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. 1999, L 175, s. 43).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná tribunal de première instance de Liège (Belgie) dne 19. října 2017 – Benoît Sauvage, Kristel Lejeune v. Belgický stát

(Věc C-602/17)

(2017/C 437/28)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal de première instance de Liège

Účastníci původního řízení

Žalobci: Benoît Sauvage, Kristel Lejeune

Žalovaný: Belgický stát

Předběžná otázka

Porušuje čl. 15 odst. 1 úmluvy o zamezení dvojímu zdanění podepsané mezi Belgií a Lucemburským velkovévodstvím dne 17. září 1970 – vykládaný v tom smyslu, že umožňuje omezit zdaňovací pravomoc státu zdroje na odměny zaměstnance, který je rezidentem Belgie a vykonává činnost pro lucemburského zaměstnavatele, na tu část činnosti vykonávanou na území Lucemburska, a v tom smyslu, že umožňuje přiznat státu, jehož je rezidentem, zdaňovací pravomoc ve vztahu ke zbytku odměny za činnost vykonávanou mimo lucemburské území, jakož i v tom smyslu, že vyžaduje každodenní trvalou fyzickou přítomnost zaměstnance v místě sídla jeho zaměstnavatele, ačkoli je na základě flexibilního soudního posouzení provedeného na základě objektivních a ověřitelných skutečností nesporné, že se na tomto místě pravidelně vyskytuje, a vykládaného v tom smyslu, že vyžaduje, aby soudy posoudily existenci a význam činnosti vykonávané každý den v obou státech, aby určily poměr činností za 220 pracovních dní – článek 45 Smlouvy o fungování Evropské unie, jelikož představuje daňovou překážku odrazující od výkonu přeshraniční činnosti, a porušuje obecnou zásadu právní jistoty, jelikož neupravuje stabilní a jistý režim osvobození od daně platící pro veškeré příjmy belgického rezidenta z pracovní smlouvy se zaměstnavatelem, jehož místo skutečného vedení se nachází v Lucemburském velkovévodství, a vystavuje ho tak riziku dvojího zdanění všech nebo části jeho příjmů a režimu, který je nepředvídatelný a z právního hlediska naprosto nejistý?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supreme Court of the United Kingdom dne 20. října 2017 – Peter Bosworth, Colin Hurley v. Arcadia Petroleum Limited a další

(Věc C-603/17)

(2017/C 437/29)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Supreme Court of the United Kingdom

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: Peter Bosworth, Colin Hurley

Odpůrci: Arcadia Petroleum Limited a další

Předběžné otázky

1) Jakým je správný postup pro účely určení, zda je žaloba zaměstnavatele vůči zaměstnanci či bývalému zaměstnanci (dále jen „zaměstnanec“) „věcí týkající se“ individuální pracovní smlouvy ve smyslu oddílu 5 Hlavy II (články 18-21) Luganské úmluvy?

(1) Postačuje pro účely toho, aby žaloba zaměstnavatele vůči zaměstnanci spadala do působnosti článků 18-21, že zaměstnavatel mohl vytýkané jednání žalovat jako porušení individuální pracovní smlouvy zaměstnancem – ačkoli zaměstnavatel v žalobě ve skutečnosti neuplatňuje či nenamítá porušení takové smlouvy a žaloba se (například) zakládá na jednom či více základech uvedených v bodech 26 a 27 popisu skutkových okolností a právních otázek?

(2) Lze alternativně považovat za správný postup to, že žaloba zaměstnavatele vůči zaměstnanci spadá do působnosti článků 18-21 pouze v případě, že povinnost, z níž žaloba skutečně vychází, je povinností vyplývající z pracovní smlouvy? V případě, že je tento postup správný, vyplývá z toho, že žaloba, která vychází pouze z porušení povinnosti, která byla založena nezávisle na pracovní smlouvě (a případně není povinností, k jejímuž plnění se zaměstnanec „dobrovolně zavázal“), nespadá do působnosti oddílu 5?

(3) V případě, že ani jeden z výše uvedených postupů není správný, jaký postup lze považovat za správný?

- 2) Pokud obchodní společnost a fyzická osoba uzavřou „smlouvu“ (ve smyslu čl. 5 odst. 1 Úmluvy), do jaké míry je nezbytné, aby mezi nimi existoval vztah podřízenosti, aby se mohlo jednat o „individuální pracovní smlouvu“ pro účely oddílu 5? Existuje takový vztah v případě, že fyzická osoba může určovat (a určuje) podmínky své smlouvy s obchodní společností a má kontrolu a autonomii, pokud jde o každodenní operace v rámci podnikání této společnosti a plnění jejích povinností, avšak společníci této společnosti mají pravomoc tento vztah ukončit?
- 3) V případě, že se oddíl 5 Hlavy II Luganské úmluvy použije pouze na žaloby, které by jinak spadaly do působnosti čl. 5 odst. 1 Luganské úmluvy, jaký je správný postup pro účely určení, zda žaloba spadá do působnosti čl. 5 odst. 1?
- (1) Spočívá správný postup v tom, že žaloba spadá do působnosti čl. 5 odst. 1, pokud by vytýkané jednání mohlo být žalováno jako porušení smlouvy, ačkoli zaměstnavatel ve skutečnosti v žalobě neuplatňuje či nenamítá porušení takové smlouvy?
- (2) Spočívá alternativně správný postup v tom, že žaloba spadá do působnosti článku 5 odst. 1 pouze v případě, že povinnost, z níž žaloba skutečně vychází, je smluvní povinností? V případě, že je tento postup správný, vyplývá z toho, že žaloba, která vychází pouze z porušení povinnosti, která byla založena nezávisle na pracovní smlouvě (a případně není povinností, k jejímuž plnění se zaměstnanec „dobrovolně zavázal“), nespadá do působnosti čl. 5 odst. 1?
- (3) V případě, že ani jeden z výše uvedených postupů není správný, jaký postup lze považovat za správný?
- 4) Za okolností, kdy:
- (1) Společnosti A a B jsou obě součástí jedné skupiny společností;
- (2) Žalovaný X plní fakticky funkci výkonného ředitele této skupiny společností (jako v případě P. Boswortha a skupiny Arcadia Group: popis skutkových okolností a právních otázek, bod 14); X je zaměstnancem jedné ze společností skupiny, společnosti A (a je tak zaměstnancem společnosti A) (jako v případě P. Boswortha, který takovým zaměstnancem byl příležitostně za okolností popsaných v popisu skutkových okolností a právních otázek, bod 15); a není z pohledu vnitrostátního práva zaměstnancem společnosti B;
- (3) Společnost A zažaluje X a tato žaloba spadá do působnosti článků 18-21; a
- (4) Druhá společnost ze skupiny, společnost B, rovněž zažaluje X za podobné jednání, které bylo základem pro žalobu společnosti A vůči X;
- jaký je správný postup pro účely určení, zda žaloba společnosti B spadá do působnosti oddílu 5? A to konkrétně:
- (1) Závisí odpověď na tom, zda byla mezi X a společností B uzavřena „individuální pracovní smlouva“ ve smyslu oddílu 5, a pokud ano, jaký je správný postup pro účely určení, zda byla taková smlouva uzavřena?
- (2) Je třeba považovat společnost B za „zaměstnavatele“ X pro účely oddílu 5 Hlavy II Úmluvy a spadá žaloba společnosti B vůči X (ve smyslu bodu 4 odst. 4 výše) do působnosti článků 18-21 stejně jako žaloba společnosti A vůči X? A to konkrétně:
- (a) Spadá žaloba společnosti B do působnosti článku 18 pouze v případě, že povinnost, z níž žaloba skutečně vychází, je povinností vyplývající z pracovní smlouvy uzavřené mezi společností B a X?
- (b) Spadá tato žaloba alternativně do působnosti článku 18, pokud by jednání vytýkané v této žalobě bylo porušením povinnosti z pracovní smlouvy uzavřené mezi společnostmi A a X?
- (3) V případě, že ani jeden z výše uvedených postupů není správný, jaký postup lze považovat za správný?
-

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. listopadu 2017 – Frame v. EUIPO – Bianca Moden (BIANCALUNA)

(Věc T-627/15) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie BIANCALUNA — Starší obrazová národní ochranná známka bianca — Hospodárnost řízení — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny — Totožnost výrobků — Podobnost označení — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“

(2017/C 437/30)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Frame Srl (San Giuseppe Vesuviano, Itálie) (zástupci: E. Montelione, M. Borghese a R. Giordano, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: S. Bonne, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Bianca-Moden GmbH & Co. KG (Ochtrup, Německo) (zástupce: P. Lange, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 7. srpna 2015 (věc R 2952/2014-5) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Bianca-Moden a Frame

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti Frame Srl se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 68, 22.2.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. listopadu 2017 – Frame v. EUIPO – Bianca-Moden (Biancaluna)

(Věc T-628/15) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie Biancaluna – Rejet — Starší národní obrazová ochranná známka bianca — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Neexistence nebezpečí záměny — Totožnost výrobků — Podobnost označení — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“

(2017/C 437/31)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Frame Srl (San Giuseppe Vesuviano, Itálie) (zástupci: E. Montelione, M. Borghese, a R. Giordano, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupkyně: S. Bonne, zmocněnkyně)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Bianca-Moden GmbH & Co. KG (Ochtrup, Německo) (zástupce: P. Lange, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 7. srpna 2015 (věc R 2720/2014–5) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Bianca-Moden a Frame.

Výrok

1. Rozhodnutí pátého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 7. srpna 2015 (věc R 2720/2014–5) se zrušuje.
2. EUIPO ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Frame Srl.
3. Společnost Bianca-Moden GmbH & Co. KG ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 7, 11.1.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 8. listopadu 2017 – De Nicola v. Rada a Soudní dvůr Evropské unie

(Věc T-42/16) ⁽¹⁾

„Mimosmluvní odpovědnost — Veřejná služba — Zaměstnanci EIB — Pokyny týkající se laserové terapie — Článek 47 Listiny základních práv — Přiměřená lhůta — Nedodržení pravidel spravedlivého procesu — Majetková újma — Nehmotná újma — Návrhová žádání předložená žalobcem v rámci věci projednávané Soudem pro veřejnou službu — Částečné vrácení věci zpět Tribunálu“

(2017/C 437/32)

Jednací jazyk: itaština

Účastníci řízení

Žalobce: Carlo De Nicola (Strassen, Lucembursko) (zástupci: původně L. Isola a G. Isola, poté G. Ferabecoli, advokáti)

Žalovaní: Rada Evropské unie (zástupci: E. Rebasti a M. Veiga, zmocněnci) a Soudní dvůr Evropské unie (zástupci: původně J. Inghelram, P. Giusta a L. Tonini Alabiso, poté J. Inghelram, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 268 SFEU a znějící na náhradu škody, která byla žalobci údajně způsobena z důvodu zaprvé přijetí určitých pokynů týkajících se laserové terapie unijním normotvůrcem, zadruhé údajně nepřiměřené délky řízení před Soudem pro veřejnou službu a Tribunálem týkajících se jeho žádostí o úhradu léčebných výloh v souvislosti s laserovou terapií, zatřetí údajně nespravedlivého charakteru těchto řízení a začtvrté řady žalob, které jej Soud pro veřejnou službu a Tribunál donutily podat.

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*

- 2) *Carlovi De Nicola se ukládá náhrada nákladů tohoto řízení jak u Tribunálu Evropské unie, tak u Soudu pro veřejnou službu Evropské unie.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 279, 24.8.2015 (věc původně zapsaná u Soudu pro veřejnou službu Evropské unie pod číslem F-82/15).

Rozsudek Tribunálu ze dne 8. listopadu 2017 – De Nicola v. Soudní dvůr Evropské unie

(Věc T-99/16) ⁽¹⁾

„Mimosmluvní odpovědnost — Veřejná služba — Zaměstnanci EIB — Psychické obtěžování — Nedodržení pravidel spravedlivého procesu — Článek 47 Listiny základních práv — Přiměřená lhůta — Návrhy na náhradu škody předložené v rámci žaloby projednávané před Soudem pro veřejnou službu — Částečné vrácení věci Soudem“

(2017/C 437/33)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobce: Carlo De Nicola (Strassen, Lucembursko) (zástupci: původně L. Isola a G. Isola, poté G. Ferabecoli, advokáti)

Žalovaný: Soudní dvůr Evropské unie (zástupci: původně J. Inghelram, P. Giusta a L. Tonini Alabiso, poté J. Inghelram zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 268 SFEU znějící na náhradu škody, která žalobci údajně vznikla zaprvé z důvodu psychického obtěžování, kterého se vůči němu dopustila Evropská investiční banka (EIB) a předpokladu, že řízení před Soudem pro veřejnou službu Evropské unie a Tribunálem, jejichž účastníkem byl žalobce, byla nespravedlivá, a zadruhé z důvodu údajně příliš dlouhé doby trvání uvedených řízení.

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*

- 2) *Carlu De Nicolovi se ukládá náhrada nákladů vynaložených v tomto řízení jak před Tribunálem Evropské unie tak před Soudem pro veřejnou službu Evropské unie.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 414, 14.12.2015 (věc původně zapsaná u Soudu pro veřejnou službu Evropské unie pod číslem F-100/15).

**Rozsudek Tribunálu ze dne 7. listopadu 2017 – Mundipharma v. EUIPO – Multipharma
(MULTIPHARMA)**

(Věc T-144/16) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie MULTIPHARMA — Starší slovní ochranná známka Evropské unie MUNDIPHARMA — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2017/C 437/34)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Mundipharma AG (Bále, Švýcarsko) (zástupce: F. Nielsen, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: H. Kunz, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Multipharma SA (Lucemburk, Lucembursko) (zástupci: P. Goldenbaum a I. Rohr, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 22. ledna 2016 (věc R 2950/2014-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Mundipharma a Multipharma.

Výrok

1. Rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 22. ledna 2016 (věc R 2950/2014-1) se zrušuje.
2. EUIPO ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Mundipharma AG, včetně nutných výdajů vynaložených společností Mundipharma v souvislosti s řízením před odvolacím senátem EUIPO.
3. Společnost Multipharma SA ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 191, 30. 5. 2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 8. listopadu 2017 – Oakley v. EUIPO – Xuebo Ye (Vyobrazení siluety ve tvaru přerušované elipsy)

(Věc T-754/16) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie zobrazující siluetu ve tvaru přerušované elipsy — Starší obrazová ochranná známka Evropské unie představující elipsu — Relativní důvody zamítnutí — Článek 8 odst. 1 písm. b) a odst. 5 nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní článek 8 odst. 1 písm. b) a odst. 5 nařízení (EU) 2017/1001]“

(2017/C 437/35)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Oakley, Inc. (Foothill Ranch, Kalifornie, Spojené státy)(zástupci: E. Ochoa Santamaría, V. Rodríguez Pombo, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: S. Palmero Cabezas, zmocněnec)

Další účastník řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastník před Tribunálem: Xuebo Ye (Wenzhou, Čína)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 31. srpna 2016 (věc R 2608/2015-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Oakley a Xuebo Ye.

Výrok

1. Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 31. srpna 2016 (věc R 2608/2015-4) se zrušuje v rozsahu, v němž potvrdilo rozhodnutí námitkového oddělení a zamítlo námitku na základě čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 Rady ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství [nyní článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ze dne 14. června 2017 o ochranné známce Evropské unie].
2. Žaloba se ve zbývající části zamítá.
3. Každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 14, 16.1.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 8. listopadu 2017 – Isocell v. EUIPO – iCell (iCell)

(Věc T-776/16) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie iCell. — Starší slovní ochranná známka Evropské unie Isocell, starší mezinárodní slovní ochranná známka Isocell a starší mezinárodní a národní slovní ochranná známka ISOCELL — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny — Článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“

(2017/C 437/36)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Isocell GmbH (Neumarkt am Wallersee, Rakousko) (zástupce: C. Thiele, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: A. Schifko, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: iCell AB (Älvdalen, Švédsko) (zástupce: J. Kroher, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 15. září 2016 (věc R 2496/2015-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Isocell a iCell.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.

2. Společnosti Isocell GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 14, 16.1.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 8. listopadu 2017 – Isocell v. EUIPO – iCell (iCell. Insulation Technology Made in Sweden)

(Věc T-777/16) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie iCell. Insulation Technology Made in Sweden — Starší slovní ochranná známka Evropské unie Isocell, starší mezinárodní slovní ochranná známka Isocell a starší mezinárodní a národní slovní ochranné známky ISOCELL — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“

(2017/C 437/37)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Isocell GmbH (Neumarkt am Wallersee, Rakousko) (zástupce: C. Thiele, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: A. Schifko, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: iCell AB (Älvdalen, Švédsko) (zástupce: J. Kroher, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 28. července 2016 (věc R 181/2016-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Isocell et iCell.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti Isocell GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 14, 16.1.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 8. listopadu 2017 – Steiniger v. EUIPO – ista Deutschland (IST)

(Věc T-80/17) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie IST — Starší obrazová ochranná známka Evropské unie ISTA — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Relevantní veřejnost — Podobnost výrobků nebo služeb — Podobnost označení — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“

(2017/C 437/38)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Ingo Steiniger (Nümbrecht, Německo) (zástupce: K. Schulze Horn, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: V. Mensing a A. Schifko, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: ista Deutschland GmbH (Essen, Německo) (zástupce: F. Lindenberg, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 1. prosince 2016 (věc R 2242/2015-5) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi ista Deutschland a I. Steinigerem

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Ingo Steinigerovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 112, 10.4.17.

Žaloba podaná dne 11. září 2017 – Previsión Sanitaria Nacional, PSN, Mutua de Seguros y Reaseguros a Prima Fija v. SRB

(Věc T-623/17)

(2017/C 437/39)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Previsión Sanitaria Nacional, PSN, Mutua de Seguros y Reaseguros a Prima Fija (Madrid, Španělsko) (zástupce: R. Ariño Sánchez, advokát)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadený akt;
- v každém případě rozhodl, že smlouva o poskytnutí služeb týkající se konečného ocenění a ocenění podle čl. 20 odst. 16 až 19 nařízení č. 806/2014 musí být zadána v otevřeném výběrovém řízení, jehož se nesmí účastnit znalec, který provedl prozatímní ocenění banky, a osobám poškozeným původním aktem přiznal právo být v řízení o následném ocenění vyslechnuty, právo na přístup k celému správnímu řízení, a právo na případnou vyšší následnou protihodnotu, kterou bude muset uspokojit úspěšný uchazeč banky [Banco de Santander] nebo podpůrně SRB;
- nezávisle na návrhovém žádání *sub* II a akcesoricky k návrhovému žádání *sub* I uložil Výboru povinnost vyplatit PSN částku 276 201,42 eura, zvýšenou o úroky v zákonné sazbě, plynoucí ode dne této žaloby.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou podobné žalobním důvodům a hlavním argumentům uvedeným ve věcech T-478/17, Mutualidad de la Abogacía a Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-481/17; Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno a SFL v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-482/17; Comercial Vascongada Recalde v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí; T-483/17, García Suárez a další v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí; T-484/17, Fidesban a další v. Jednotný výbor pro řešení krizí; T-497/17, Sánchez del Valle a Calatrava Real State 2015 v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí, a T-498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí.

Žaloba podaná dne 27. září 2017 – Anabi Blanga v. EUIPO – Polo/Lauren (HPC POLO)

(Věc T-657/17)

(2017/C 437/40)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Anabi Blanga (Mexiko, Mexiko) (zástupce: M. Sanmartín Sanmartín, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: The Polo/Lauren Company LP (New York, New York, Spojené státy)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „HPC POLO“ – Přihláška č. 13 531 462

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 14. června 2017, ve věci R 2368/2016-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 21. září 2017 – Alkarim for Trade and Industry v. Rada

(Věc T-667/17)

(2017/C 437/41)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Alkarim for Trade and Industry LLC (Tal Kurdi, Sýrie) (zástupci: J.-P. Buyle a L. Cloquet, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí rozhodnutí Rady (SZBP) 2017/1245 ze dne 10. července 2017, kterým se provádí rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii v rozsahu, v němž se týká žalobkyně;
- zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) 2017/1241 ze dne 10. července 2017, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii v rozsahu, v němž se týká žalobkyně;
- uložil Radě náhradu všech nákladů a výdajů tohoto řízení, včetně nákladů a výdajů vynaložených žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení skutkových okolností Radou, když nepředložila žádný důkaz, že žalobkyně je mezinárodně uznávaný syrský konglomerát.

Podle žalobkyně je uvedené tvrzení zcela nesprávné a odhaluje řadu věcných nepřesností v postupu Rady.

Dále žalobkyně zamýšlí prokázat, že není velká společnost, ale odpovídá definici malého nebo středního podniku podle unijní právní úpravy a nemá žádné mezinárodní renomé.

Rovněž má za to, že Rada nezohlednila ani rozsudek ze dne 6. dubna 2017, *Alkarim for Trade and Industry v. Rada* (T-35/15, nezveřejněný, EU:T:2017:262), ani rozsudek ze dne 11. května 2017, *Abdulkarim v. Rada* (T-304/15, nezveřejněný, EU:T:2017:327), v nichž Tribunál zrušil sankce proti žalobkyni a W. Abdulkarimu z důvodu zjevně nesprávných posouzení, kterých se dopustila Rada.

2. Druhý důvod vychází z porušení obecné zásady proporcionality v rozsahu, v němž:

- napadená opatření pro žalobkyni znamenají ukončení mezinárodního obchodu, neboť to znamená ztrátu významné části obchodu s evropskými dodavateli a zákazníky;
- napadená opatření navíc zrušují řadu již uzavřených a probíhajících smluv a vedou k nespravedlivému uplatnění smluvní a kvazi-trestní odpovědnosti vůči žalobkyni ze strany jejích zákazníků a dodavatelů. Žalobkyně považuje takovou sankci za naprosto nepřiměřenou.

3. Třetí důvod vychází z nepřiměřeného porušení práva vlastnit majetek a práva vykonávat profesní činnost, jelikož Rada přijatými sankcemi nevyhnutelně poškodila právo žalobkyně vlastnit majetek, jakož i její právo vykonávat hospodářskou činnost, a to porušením prvního dodatkového protokolu Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Žalobkyně má za to, že jí nelze bránit ve volném užívání jejího majetku a hospodářské svobody, což odůvodňuje zrušení napadených opatření v rozsahu, v němž se jí týkají.

4. Čtvrtý důvod vychází z překročení pravomoci v rozsahu, v němž opatření přijatá radou nemají žádný dopad na syrský režim a v němž žalobkyně vždy byla nezávislá na vládnoucím režimu. Žalobkyně má za to, že sankce přijaté Radou nemají opodstatnění a nespočívají na platných důkazech, a nemíří na syrský režim, ale z neznámých důvodů pouze na žalobkyni.

5. Pátý důvod vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění podle čl. 296 pododstavce 2 Smlouvy o fungování Evropské unie. V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že odůvodnění Rady na podporu napadených opatření odkazuje samo na sebe a neodkazuje na žádný konkrétní relevantní důkaz umožňující určit, proč je žalobkyně považována za „mezinárodně uznávaný syrský konglomerát spojený s W. Abdulkarimem, který je vlivný obchodník a vykonává činnost v Sýrii“.

Žaloba podaná dne 11. října 2017 – Man Truck & Bus v. EUIPO – Halla Holdings (MANDO)

(Věc T-698/17)

(2017/C 437/42)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Man Truck & Bus AG (Mnichov, Německo) (zástupce: C. Röhl, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Halla Holdings Corp. (Yongin-si, Korea)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „MANDO“ – Přihláška č. 11 276 144

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 13. července 2017, ve věci R 1919/2016-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 12. října 2017 – Kypr v. EUIPO – Papouis Dairies (Papouis Halloumi)

(Věc T-703/17)

(2017/C 437/43)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Kyperská republika (zástupci: V. Marsland, solicitor, a S. Malynicz, QC)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Papouis Dairies LTD (Nikósie, Kypr)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: barevná obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvek „Papouis Halloumi“ – přihláška č. 11 176 344

Řízení před EUIPO: námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 3. srpna 2017 ve věci R 2924/2014-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí,
- uložil EUIPO a další účastníci řízení před odvolacím senátem náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009

Žaloba podaná dne 12. října 2017 – OPS Újpest v. Komise

(Věc T-708/17)

(2017/C 437/44)

Jednací jazyk: maďarština

Účastnice řízení

Žalobkyně: OPS Újpesti Csökkentmunkaképeségűek Ipari és Kereskedelmi Kft. (Budapešť, Maďarsko) (zástupce: L. Szabó, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že rozhodnutím Komise SA.29432 – CP 290/2009 – Maďarsko – „Podpora pro zaměstnávání zdravotně postižených pracovníků, která v důsledku diskriminační povahy právní úpravy může být protiprávní“, ze dne 20. července 2011, a rozhodnutím Komise SA.45498 (FC/2016) – „Stížnost OPS Újpest-lift Kft. podaná v souvislosti se státními podporami poskytnutými v letech 2006 až 2012 podnikům zaměstnávajícím zdravotně postižené pracovníky“, ze dne 25. ledna 2017 (dále jen „napadená rozhodnutí“) není státní podpora prohlášena za slučitelnou na základě čl. 107 odst. 1 SFEU;
- podpůrně, určil, že napadená rozhodnutí nepředstavují v řízení o žalobě na náhradu škody, kterou žalobkyně podala proti Emberi Erőforrások Minisztériuma (Ministerstvo lidských zdrojů, Maďarsko) a kterou pod spisovými značkami 28. P. 21.072/2016 (poté, 28. P. 21.143/2017) projednává Fővárosi Törvényszék (Městský soud v Budapešti, Maďarsko), akty právně závazné pro žalobkyni, neboť žalobkyně ve svých návrhových žádáních znějících na náhradu škody vychází z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU, a nikoli z porušení čl. 107 odst. 3 SFEU;
- v případě, že by napadená rozhodnutí měla být kvalifikována jako právní akty, které jsou pro žalobkyni v řízení o žalobě na náhradu škody, vycházející z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU, závazné, prohlásil neplatnost napadených rozhodnutí, neboť státní podpora poskytnutá maďarskými orgány je v rozporu s čl. 107 odst. 1 SFEU.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby uvádí žalobkyně právní základ pro každé z návrhových žádání.

1. Právní odůvodnění prvního návrhového žádání

- Napadenými rozhodnutími není státní podpora prohlášena za slučitelnou na základě čl. 107 odst. 1 SFEU; v důsledku toho tato rozhodnutí nepředstavují v kontextu řízení o žalobě na náhradu škody, kterou žalobkyně podala proti Emberi Erőforrások Miniszteriuma (Ministerstvo lidských zdrojů, Maďarsko) k Fővárosi Törvényszék (Městský soud v Budapešti, Maďarsko), právně závazné akty.

2. Právní odůvodnění druhého návrhového žádání

- Komise v napadených rozhodnutích neprohlásila slučitelnost státní podpory na základě čl. 107 odst. 1 SFEU, jehož se dovolává žalobkyně, nýbrž na základě čl. 107 odst. 3 SFEU. Tato rozhodnutí jsou tudíž ve vztahu k právnímu odůvodnění návrhového žádání vzneseného v řízení o žalobě na náhradu škody vedeném u Fővárosi Törvényszék (Městský soud v Budapešti, Maďarsko) irelevantní a nepředstavují pro žalobkyni právně závazné akty.

3. Právní odůvodnění třetího návrhového žádání

- Podle žalobkyně jsou napadená rozhodnutí neplatná, neboť maďarské orgány poskytly protiprávní státní podporu, která je v rozporu s čl. 107 odst. 1 SFEU a o které měla Komise být podle ustanovení čl. 108 odst. 3 SFEU informována. K doložení protiprávnosti podpory odkazuje žalobkyně na sdělení Komise o pojmu státní podpora podle čl. 107 odst. 1 [SFEU] ⁽¹⁾ a na nařízení Komise (ES) č. 800/2008 ze dne 6. srpna 2008, kterým se v souladu s články [107 SFEU] a [108 SFEU] prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné se společným trhem (obecné nařízení o blokových výjimkách) ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2016, C 262, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. 2008, L 214, s. 3.

Žaloba podaná dne 13. října 2017 – M-Sansz v. Komise

(Věc T-709/17)

(2017/C 437/45)

Jednací jazyk: maďarština

Účastnice řízení

Žalobkyně: M-Sansz Kereskedelmi, Termelő és Szolgáltató Kft. (Pětikostelí, Maďarsko) (zástupce: L. Szabó, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že rozhodnutím Komise SA.29432 – CP 290/2009 – Maďarsko – „Podpora pro zaměstnávání zdravotně postižených pracovníků, která v důsledku diskriminační povahy právní úpravy může být protiprávní“, ze dne 20. července 2011, a rozhodnutím Komise SA.45498 (FC/2016) – „Stížnost OPS Újpest-lift Kft. podaná v souvislosti se státními podporami poskytnutými v letech 2006 až 2012 podnikům zaměstnávajícím zdravotně postižené pracovníky“, ze dne 25. ledna 2017 (dále jen „napadená rozhodnutí“) není státní podpora prohlášena za slučitelnou na základě čl. 107 odst. 1 SFEU;

- podpůrně, určil, že napadená rozhodnutí nepředstavují v řízení o žalobě na náhradu škody, kterou žalobkyně podala proti Emberi Erőforrások Minisztériuma (Ministerstvo lidských zdrojů, Maďarsko) a kterou pod spisovou značkou 23. P. 25.843/2016) projednává Fővárosi Törvényszék (Městský soud v Budapešti, Maďarsko), akty právně závazné pro žalobkyni, a že žalobkyně proto není bezprostředně a osobně dotčeným účastníkem řízení, neboť ve svých návrhových žádáních znějících na náhradu škody vychází z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU, a nikoli z porušení čl. 107 odst. 3 SFEU;
- v případě, že by napadená rozhodnutí měla být kvalifikována jako právní akty, které jsou pro žalobkyni v řízení o žalobě na náhradu škody, vycházející z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU, závazné, prohlásil neplatnost napadených rozhodnutí, neboť státní podpora poskytnutá maďarskými orgány je v rozporu s čl. 107 odst. 1 SFEU.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby uvádí žalobkyně právní základ pro každé z návrhových žádání.

1. Právní odůvodnění prvního návrhového žádání

- Napadenými rozhodnutími není státní podpora prohlášena za slučitelnou na základě čl. 107 odst. 1 SFEU; v důsledku toho tato rozhodnutí nepředstavují v kontextu řízení o žalobě na náhradu škody, kterou žalobkyně podala proti Emberi Erőforrások Minisztériuma (Ministerstvo lidských zdrojů, Maďarsko) k Fővárosi Törvényszék (Městský soud v Budapešti, Maďarsko), právně závazné akty.

2. Právní odůvodnění druhého návrhového žádání

- Komise v napadených rozhodnutích neprohlásila slučitelnost státní podpory na základě čl. 107 odst. 1 SFEU, jehož se dovolává žalobkyně, nýbrž na základě čl. 107 odst. 3 SFEU. Tato rozhodnutí jsou tudíž ve vztahu k právnímu odůvodnění návrhového žádání vzneseného v řízení o žalobě na náhradu škody vedeném u Fővárosi Törvényszék (Městský soud v Budapešti, Maďarsko) irrelevantní a nepředstavují pro žalobkyni právně závazné akty.

3. Právní odůvodnění třetího návrhového žádání

- Podle žalobkyně jsou napadená rozhodnutí neplatná, neboť maďarské orgány poskytly protiprávní státní podporu, která je v rozporu s čl. 107 odst. 1 SFEU a o které měla Komise být podle ustanovení čl. 108 odst. 3 SFEU informována. K doložení protiprávnosti podpory odkazuje žalobkyně na sdělení Komise o pojmu státní podpora podle čl. 107 odst. 1 [SFEU] ⁽¹⁾ a na nařízení Komise (ES) č. 800/2008 ze dne 6. srpna 2008, kterým se v souladu s články [107 SFEU] a [108 SFEU] prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné se společným trhem (obecné nařízení o blokových výjimkách) ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2016, C 262, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. 2008, L 214, s. 3.

Žaloba podaná dne 13. října 2017 – Lux-Rehab Non-Profit v. Komise

(Věc T-710/17)

(2017/C 437/46)

Jednací jazyk: maďarština

Účastnice řízení

Žalobkyně: LUX-REHAB Foglalkoztató Non-Profit Kft. (Szombathely, Maďarsko) (zástupce: L. Szabó, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že rozhodnutím Komise SA. 29432 – CP 290/2009 – Maďarsko – „Podpora pro zaměstnávání zdravotně postižených pracovníků, která v důsledku diskriminační povahy právní úpravy může být protiprávní“, ze dne 20. července 2011, a rozhodnutím Komise SA.45498 (FC/2016) – „Stížnost OPS Újpest-lift Kft. podaná v souvislosti se státními podporami poskytnutými v letech 2006 až 2012 podnikům zaměstnávajícím zdravotně postižené pracovníky“, ze dne 25. ledna 2017 (dále jen „napadená rozhodnutí“) není státní podpora prohlášena za slučitelnou na základě čl. 107 odst. 1 SFEU;
- podpůrně, určil, že napadená rozhodnutí nepředstavují v řízení o žalobě na náhradu škody, kterou žalobkyně podala proti Emberi Erőforrások Minisztériuma (Ministerstvo lidských zdrojů, Maďarsko) a kterou pod spisovými značkami 66. P. 22.195/2017) projednává Fővárosi Törvényszék (Městský soud v Budapešti, Maďarsko), akty právně závazné pro žalobkyni, a že žalobkyně proto není bezprostředně a osobně dotčeným účastníkem řízení, neboť ve svých návrhových žádáních znějících na náhradu škody vychází z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU, a nikoli z porušení čl. 107 odst. 3 SFEU;
- v případě, že by napadená rozhodnutí měla být kvalifikována jako právní akty, které jsou pro žalobkyni v řízení o žalobě na náhradu škody, vycházející z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU, závazné, prohlásil neplatnost napadených rozhodnutí, neboť státní podpora poskytnutá maďarskými orgány je v rozporu s čl. 107 odst. 1 SFEU.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby uvádí žalobkyně právní základ pro každé z návrhových žádání.

1. Právní odůvodnění prvního návrhového žádání

- Napadenými rozhodnutími není státní podpora prohlášena za slučitelnou na základě čl. 107 odst. 1 SFEU; v důsledku toho tato rozhodnutí nepředstavují v kontextu řízení o žalobě na náhradu škody, kterou žalobkyně podala proti Emberi Erőforrások Minisztériuma (Ministerstvo lidských zdrojů, Maďarsko) k Fővárosi Törvényszék (Městský soud v Budapešti, Maďarsko), právně závazné akty.

2. Právní odůvodnění druhého návrhového žádání

- Komise v napadených rozhodnutích neprohlásila slučitelnost státní podpory na základě čl. 107 odst. 1 SFEU, jehož se dovolává žalobkyně, nýbrž na základě čl. 107 odst. 3 SFEU. Tato rozhodnutí jsou tudíž ve vztahu k právnímu odůvodnění návrhového žádání vzneseného v řízení o žalobě na náhradu škody vedeném u Fővárosi Törvényszék (Městský soud v Budapešti, Maďarsko) irrelevantní a nepředstavují pro žalobkyni právně závazné akty.

3. Právní odůvodnění třetího návrhového žádání

- Podle žalobkyně jsou napadená rozhodnutí neplatná, neboť maďarské orgány poskytly protiprávní státní podporu, která je v rozporu s čl. 107 odst. 1 SFEU a o které měla Komise být podle ustanovení čl. 108 odst. 3 SFEU informována. K doložení protiprávnosti podpory odkazuje žalobkyně na sdělení Komise o pojmu státní podpora podle čl. 107 odst. 1 [SFEU] ⁽¹⁾ a na nařízení Komise (ES) č. 800/2008 ze dne 6. srpna 2008, kterým se v souladu s články [107 SFEU] a [108 SFEU] prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné se společným trhem (obecné nařízení o blokových výjimkách) ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2016, C 262, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. 2008, L 214, s. 3.

Žaloba podaná dne 9. října 2017 – Ntolas v. EUIPO – General Nutrition Investment (GN Laboratories)**(Věc T-712/17)**

(2017/C 437/47)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení***Žalobce:* Christos Ntolas (Wuppertal, Německo) (zástupce: C. Renger, advokát)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)*Další účastnice řízení před odvolacím senátem:* General Nutrition Investment Co. (Delaware, Arizona, Spojené státy)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Přihlašovatel sporné ochranné známky:* Žalobce*Sporná ochranná známka:* Slovní ochranná známka Evropské unie „GN Laboratories“ – Přihláška č. 11 223 559*Řízení před EUIPO:* Námitkové řízení*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 18. července 2017, ve věci R 2358/2016-5**Návrhová žádání***Žalobce navrhuje, aby Tribunál:*

- napadené rozhodnutí zrušil;
- zamítl námitky podané proti přihlášce ochranné známky Společenství č. 011223559;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 14. října 2017 – Motex v. Komise**(Věc T-713/17)**

(2017/C 437/48)

*Jednací jazyk: maďarština***Účastnice řízení***Žalobkyně:* MOTEX Ipari és Szolgáltató Rehabilitációs Kft. (Ostrihom-Zahradní město, Maďarsko) (zástupce: L. Szabó, advokát)*Žalovaná:* Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že rozhodnutím Komise SA. 29432 – CP 290/2009 – Maďarsko – „Podpora pro zaměstnávání zdravotně postižených pracovníků, která v důsledku diskriminační povahy právní úpravy může být protiprávní“, ze dne 20. července 2011, a rozhodnutím Komise SA.45498 (FC/2016) – „Stížnost OPS Újpest-lift Kft. podaná v souvislosti se státními podporami poskytnutými v letech 2006 až 2012 podnikům zaměstnávajícím zdravotně postižené pracovníky“, ze dne 25. ledna 2017 (dále jen „napadená rozhodnutí“) není státní podpora prohlášena za slučitelnou na základě čl. 107 odst. 1 SFEU;
- podpůrně, určil, že napadená rozhodnutí nepředstavují v řízení o žalobě na náhradu škody, kterou žalobkyně podala proti Emberi Erőforrások Minisztériuma (Ministerstvo lidských zdrojů, Maďarsko) a kterou pod spisovými značkami 18. G. 40.399/2017 projednává Fővárosi Törvényszék (Městský soud v Budapešti, Maďarsko), akty právně závazné pro žalobkyni, a že žalobkyně proto není bezprostředně a osobně dotčeným účastníkem řízení, neboť ve svých návrhových žádáních znějících na náhradu škody vychází z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU, a nikoli z porušení čl. 107 odst. 3 SFEU;
- v případě, že by napadená rozhodnutí měla být kvalifikována jako právní akty, které jsou pro žalobkyni v řízení o žalobě na náhradu škody, vycházející z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU, závazné, prohlásil neplatnost napadených rozhodnutí, neboť státní podpora poskytnutá maďarskými orgány je v rozporu s čl. 107 odst. 1 SFEU.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby uvádí žalobkyně právní základ pro každé z návrhových žádání.

1. Právní odůvodnění prvního návrhového žádání

- Napadenými rozhodnutími není státní podpora prohlášena za slučitelnou na základě čl. 107 odst. 1 SFEU; v důsledku toho tato rozhodnutí nepředstavují v kontextu řízení o žalobě na náhradu škody, kterou žalobkyně podala proti Emberi Erőforrások Minisztériuma (Ministerstvo lidských zdrojů, Maďarsko) k Fővárosi Törvényszék (Městský soud v Budapešti, Maďarsko), právně závazné akty.

2. Právní odůvodnění druhého návrhového žádání

- Komise v napadených rozhodnutích neprohlásila slučitelnost státní podpory na základě čl. 107 odst. 1 SFEU, jehož se dovolává žalobkyně, nýbrž na základě čl. 107 odst. 3 SFEU. Tato rozhodnutí jsou tudíž ve vztahu k právnímu odůvodnění návrhového žádání vzneseného v řízení o žalobě na náhradu škody vedeném u Fővárosi Törvényszék (Městský soud v Budapešti, Maďarsko) irrelevantní a nepředstavují pro žalobkyni právně závazné akty.

3. Právní odůvodnění třetího návrhového žádání

- Podle žalobkyně jsou napadená rozhodnutí neplatná, neboť maďarské orgány poskytly protiprávní státní podporu, která je v rozporu s čl. 107 odst. 1 SFEU a o které měla Komise být podle ustanovení čl. 108 odst. 3 SFEU informována. K doložení protiprávnosti podpory odkazuje žalobkyně na sdělení Komise o pojmu státní podpora podle čl. 107 odst. 1 [SFEU] ⁽¹⁾ a na nařízení Komise (ES) č. 800/2008 ze dne 6. srpna 2008, kterým se v souladu s články [107 SFEU] a [108 SFEU] prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné se společným trhem (obecné nařízení o blokových výjimkách) ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2016, C 262, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. 2008, L 214, s. 3.

Žaloba podaná dne 10. října 2017 – Aeris Invest v. SRB**(Věc T-714/17)**

(2017/C 437/49)

*Jednací jazyk: španělština***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Aeris Invest Sàrl (Lucemburk, Lucembursko) (zástupci: M. Roca Junyent, J. Calvo Costa, R. Vallina Hoset a A. Sellés Marco, advokáti)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- určil mimosmluvní odpovědnost Jednotného výboru pro řešení krizí a uložil tomuto Výboru povinnost nahradit škodu způsobenou žalobkyní v důsledku veškerých jeho jednání a opomenutí, která ji připravila o dluhopisy a cenné papíry BANCO POPULAR ESPAÑOL, S.A., jichž byla majitelkou;
- uložil Výboru povinnost zaplatit žalobkyni z titulu náhrady způsobené škody (dále jen „nárokovatelná částka“):
 - primárně refundaci realizované investice do akcií Banco Popular [Espanol] ve výši 113 022 558,44 eura;
 - podpůrně k výše uvedenému částku 93,74 milionu eur; nebo alternativně
 - zcela podpůrně, částku 54,29 milionu eur;
- rozhodl, že nárokovatelná částka se navyšuje o vyrovnávací úroky plynoucí od 7. června 2017 do vyhlášení rozsudku, jímž bude rozhodnuto v tomto řízení;
- rozhodl, že nárokovatelná částka se navyšuje o příslušné úroky z prodlení plynoucí ode dne vyhlášení tohoto rozsudku do úplného zaplacení nárokovatelné částky a v sazbě, kterou ECB stanoví pro své operace refinancování, zvýšené o dva procentní body;
- uložil Výboru náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou podobné žalobním důvodům a hlavním argumentům uvedeným ve věci T-659/17, Vallina Fonseca v. SRB.

Usnesení Tribunálu ze dne 25. října 2017 – Franmax v. EUIPO – R. Seelig & Hille (her-bea)**(Věc T-97/17) ⁽¹⁾**

(2017/C 437/50)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda druhého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 112, 10.4.2017.

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUXEMBURSKO

CS